

stuk **1651** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 1 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen de regering
van het Koninkrijk België en de regering
van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië
en Noord-Ierland
tot het vermijden van dubbele belasting
en tot het voorkomen van het ontgaan
van belasting naar het inkomen
en naar vermogenswinsten,
ondertekend te Brussel op 1 juni 1987,
gewijzigd door het protocol van 24 juni 2009,
- 2° het protocol tot wijziging
van de overeenkomst vermeld onder 1°,
ondertekend te Parijs op 24 juni 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	19
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	23
Advies van de Raad van State	35
Ontwerp van decreet	45
Bijlagen:	
– Nederlandse tekst van de overeenkomst	51
– Nederlandse vertaling van het protocol.....	71
– Engelse tekst van het protocol.....	91

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Algemeen kader****1.1. *De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken***

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor Fiscale Zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. *Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden*

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een

bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN) laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de zogenaamde grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten, waaronder het voorliggende protocol met het Verenigd Koninkrijk, die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken.

Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. De beleidsmatige en juridische context in de Europese Unie

Op het vlak van de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, heeft de Raad van de Europese Unie (EU) twee richtlijnen aangenomen.

Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977, die betrekking heeft op de wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het vlak van de directe belastingen, bepaalt in principe dat de lidstaten verplicht zijn om alle inlichtingen uit te wisselen die hen van nut kunnen zijn voor een juiste vaststelling van de belastingschuld op het gebied van de belastingen naar het inkomen en het vermogen. Die verplichting geldt evenwel slechts voor de lidstaten wanneer de inlichtingen waarvan de mededeling wordt gevraagd, kunnen worden verkregen op grond van hun binnenlandse wetgeving. Richtlijn 77/799/EEG is momenteel aan herziening toe. Op 2 februari 2009 stelde de Europese Commissie een ontwerp van richtlijn voor om de geldende richtlijn te vervangen en er tegelijkertijd het OESO-model in op te nemen. Haar voorstel werd intussen goedgekeurd en de nieuwe richtlijn zal op 1 januari 2013 in werking treden. Deze richtlijn somt alle inkomsten en vermogensbestanddelen op die vallen onder een automatische gegevensuitwisseling. De EU-lidstaten zullen zich niet langer kunnen verschuilen achter hun bankgeheim om te weigeren gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de ‘Spaarrichtlijn’). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de intrest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het intern recht van laatstgenoemde lidstaat wordt belast. De richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen.

De Europese Commissie nam op 28 april 2009 een mededeling aan waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten moeten nemen ter bevordering van goed bestuur in belastingzaken. Die maatregelen hebben betrekking op het verbeteren van transparantie en de uitwisseling van inlichtingen en het voortgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken.

Het blijft dus noodzakelijk dat België met de andere EU-lidstaten een akkoord sluit inzake de uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken, uitgebreid tot bankgegevens, zodra dat zulk akkoord elke categorie van belastingen, van inkomsten en van belastingplichtigen behelst, en dat het snel kan worden toegepast.

1.6. De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 26 van het basisverdrag van 1987 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 26, dat door het protocol van 2009 vervangen wordt, zouden dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragsteksten onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol of avenant gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming, die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. De dubbelbelastingverdragen tussen België en het Verenigd Koninkrijk

Op 29 augustus 1967 ondertekenden België en het Verenigd Koninkrijk een overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van andere belastingaangelegenheden.

In 1972 besloten de beide partijen de bestaande overeenkomst reeds te herzien. De aanleiding daartoe was de hervorming van de Britse vennootschapsbelasting waardoor in 1973 een stelsel van verrekening van de vennootschapsbelasting met de belasting van de aandeelhouder werd ingevoerd. De belastingheffing van dividenden was het grootste probleem, waarvoor de onderhandelars slechts na verschillende gespreksrondes een oplossing vonden. Op uitdrukkelijk verzoek van het Verenigd Koninkrijk streefden de partijen ook naar een regeling inzake de belastingheffing van inkomsten uit werkzaamheden met betrekking tot de exploratie en de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van het continentaal plat. In plaats van de bestaande overeenkomst aan te passen, gaven de verdragspartijen de voorkeur aan een volledig nieuwe overeenkomst, waarbij de in 1977 herziene modelverdragstekst van de OESO zoveel mogelijk als leidraad zou dienen.

De overeenkomst werd ondertekend op 1 juni 1987 en is op 21 oktober 1989 in werking getreden. Wat de bronbelasting betreft, wordt de overeenkomst toegepast vanaf 1 januari 1990. Voor andere belastingen is 31 december 1990 de datum van toepassing.

3. Het ontstaan van het protocol

In maart 2005 vonden reeds onderhandelingen plaats tot wijziging van de overeenkomst van 1987. Die onderhandelingen werden opgeschort, omdat België niet akkoord kon gaan met het Britse voorstel om in artikel 13 inzake vermogenswinsten een clause toe te voegen die een overeenkomstsluitende staat zou toelaten de meerwaarde te belasten die een inwoner van de andere staat zou realiseren. Een soortgelijke clause zou immers in strijd zijn met het Belgische beleid en een gevaarlijk precedent betekenen voor toekomstige bilaterale onderhandelingen. Bovendien zou de clause het Belgische imago kunnen beschadigen tegenover potentiële investeerders.

Op verzoek van de federale overheid vonden nieuwe onderhandelingen plaats van 16 tot 19 maart 2009 in Brussel. België en het Verenigd Koninkrijk wensten opnieuw te onderhandelen teneinde de problemen op te lossen die zich voordeden bij de toepassing van sommige bepalingen van de overeenkomst van 1987 en om rekening te houden met de evolutie in de regelgeving en in het verdragsbeleid van beide landen. De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de ontwerptekst.

4. Inhoud van het protocol

Het protocol wijzigt en actualiseert de meeste artikelen van de overeenkomst van 1987. De amendementen actualiseren de overeenkomst van 1987. Meer bepaald wijzigt het de artikelen die betrekking hebben op de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, de uitdrukking ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’ (om duidelijk te maken dat pensioenstelsel en organisaties zonder winstbejag worden beschouwd als ‘inwoner’), zee- en luchtvaart, dividenden, intrest, vennootschapsleiding, pensioenen, overheidsdiensten en uitwisseling van gegevens.

Het protocol streeft ernaar om op een zo evenwichtig mogelijke wijze de problemen inzake dubbele belasting op te lossen en om de samenwerking tussen de belastingadministraties van beide landen uit te breiden. De bepalingen van het protocol zijn in zeer ruime mate gebaseerd op de bepalingen van de OESO-modelverdragstekst. Het protocol kan bijdragen tot de ontwikkeling van de economische betrekkingen en van de administratieve samenwerking tussen België en het Verenigd Koninkrijk.

5. Belang voor Vlaanderen

De protocollen en avenanten tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits er in artikel 1 van het protocol sprake is van “belastingen van elke soort en benaming”, behoren ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit daartoe.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Het protocol telt 21 (XXI) artikelen.

De nieuwe bepalingen van artikel I inzake belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, zijn in overeenstemming met artikel 2 van het OESO-modelverdrag. Zij wijken inhoudelijk niet af van artikel 2 van de overeenkomst van 1987.

Artikel II vervangt in artikel 3 van de overeenkomst in paragraaf 1 de punten i) en j), en voegt punt l) toe. Het betreft de definitie van ‘internationaal verkeer’, waarin ook het vervoer over de weg of per spoor in aanmerking komt voor de belastingheffing van de beloning van personeel dat een dienstbetrekking uitoefent aan boord van die voertuigen, en ‘bevoegde autoriteit’. Voor België is dat de minister van Financiën of zijn/haar vertegenwoordiger.

De toegevoegde subparagraaf definieert ‘pensioenstelsel’ als elk plan, stelsel, fonds, trust of andere regeling die in een overeenkomstsluitende staat is gevestigd voor zover het pensioenuitkeringen beheert of verschaft of inkomsten verwerft ten voordele van een of meer soortgelijke regelingen, en op voorwaarde dat het wat België betreft, een naar Belgisch recht opgerichte entiteit is die wordt gereguleerd door de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) of die is geregistreerd bij de Belgische belastingadministratie.

Artikel III vervangt paragraaf 1 van artikel 4 die omschrijft wat men moet verstaan onder ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’, namelijk iedere persoon die ingevolge de wetgeving van die staat er aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of oprichting of een andere soortgelijke omstandigheid. De achterhaalde vermelding dat België personenvennootschappen de keuze laat om hun winst te onderwerpen aan de personenbelasting, is weggelaten.

In de toegevoegde paragraaf 5 staat dat de uitdrukking ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’ het volgende omvat: een pensioenstelsel dat in die staat is opgericht en een organisatie zonder winstbejag die uitsluitend is opgericht en werkzaam is voor godsdienstige, liefdadige, wetenschappelijke, culturele of opvoedkundige doeleinden. Voor de toepassing van de overeenkomst beschouwt het merendeel van de staten, waaronder België, die instellingen als inwoners, zelfs wanneer specifieke bepalingen in die zin ontbreken.

Artikel IV vervangt artikel 8 van de overeenkomst, dat handelt over zeevaart en luchtvaart. De nieuwe tekst bepaalt dat winst die een onderneming van een overeenkomstsluitende staat boekt uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, slechts in die staat belastbaar is. Die bepaling is ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam. Het nieuwe artikel kent de uitsluitende heffingsbevoegdheid toe

aan de woonstaat van de onderneming en niet langer aan de staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming zich bevindt. De paragraaf met betrekking tot de scheepvaart op stromen, rivieren, kanalen en meren en die van toepassing is op het vervoer dat een onderneming uit een land verricht tussen twee in het andere landen gelegen punten, is opgeheven. Voortaan is artikel 7 van de overeenkomst inzake ondernemingswinst van toepassing op de winst die voortvloeit uit de binnenscheepvaart.

Artikel V wijzigt artikel 10 van de overeenkomst inzake de belasting van dividenden. In principe worden personen die een dividend ontvangen, belast in de staat waarin zij wonen, maar die dividenden kunnen ook worden belast in de staat waar de betrokken vennootschap is gevestigd.

De nieuwe paragraaf 2 behoudt het maximum belastingtarief van 10% voor de dividenden. De nieuwe paragraaf 3 bevestigt de regeling van vrijstelling aan de bron die is voorzien in de EU-richtlijn betreffende de gemeenschappelijke regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten. Deze paragraaf voorziet ook in een vrijstelling voor dividenden die worden toegekend aan een ‘pensioenstelsel’ zoals omschreven in de overeenkomst, op voorwaarde dat de dividenden niet voortkomen uit de uitoefening van een bedrijf door het ‘pensioenstelsel’ of door een afhankelijke onderneming.

De nieuwe paragraaf 4 van artikel 10 wijkt af van de vrijstelling en van het verminderd tarief van 10% voor dividenden die een entiteit betaalt uit inkomsten of meerwaarden die rechtstreeks of onrechtstreeks voortkomen uit onroerende goederen wanneer de woonstaat van die entiteit die onroerende inkomsten vrijstelt in hoofde van de entiteit en de entiteit jaarlijks meer dan 50% van die onroerende inkomsten uitkeert. De dividenden die een entiteit die inwoner is van een overeenkomstsluitende staat, betaalt aan een inwoner van de andere staat, mogen in de bronstaat worden belast tegen een maximaal tarief van 15%. Voor België betreft het dividenden die worden betaald door een Belgische Beleggingsvennootschap met Vast Kapitaal (BEVAK). De dividenden die die entiteiten betalen, zijn evenwel vrijgesteld wanneer zij worden toegekend aan een ‘pensioenstelsel’.

De nieuwe paragraaf 5 geeft een ruime definitie van ‘dividenden’ die slaat op elk inkomen dat door de wetgeving van de bronstaat wordt onderworpen aan dezelfde fiscale behandeling als een inkomen uit aandelen. Voor België beoogt ‘dividenden’ de inkomsten die zijn omschreven in artikel 18 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, waaronder begrepen de intrest van voorschotten.

De nieuwe paragraaf 8 strekt ertoe de vrijstellingen en verminderingen van de bronheffingen te weigeren wanneer het creëren of het overdragen van de aandelen uit hoofde waarvan de dividenden zijn betaald, is gebeurd met als voornaamste doelstelling die verminderingen of vrijstellingen te verkrijgen.

Artikel VI betreft de vervanging van artikel 11 over intresten. Daarvoor geldt hetzelfde principe als voor dividenden.

De nieuwe paragraaf 2 vervangt het maximale belastingtarief van 15% door een maximaal belastingtarief van 10% voor de intrest die niet is vrijgesteld ingevolge paragraaf 3.

De nieuwe paragraaf 3 voorziet in een vrijstelling voor:

- intrest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming aan een andere onderneming;
- intrest betaald aan een ‘pensioenstelsel’ op voorwaarde dat de intrest niet afkomstig is uit het uitoefenen van een bedrijf door het ‘pensioenstelsel’ of door een afhankelijke onderneming;
- intrest betaald aan de andere overeenkomstsluitende staat, een van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan of aan een openbare entiteit.

De toegevoegde paragraaf 8 betreft de weigering van de vrijstelling en de vermindering van de bronheffingen.

Intrest die een dochteronderneming die inwoner is van een EU-lidstaat, betaalt aan haar moedermaatschappij, mag ingevolge de EU-wetgeving door die staat niet anders worden behandeld naargelang de moedermaatschappij inwoner is van die staat of van een andere EU-lidstaat. De bepalingen van paragraaf 7 die zulke discriminatie toelaten, werden dus opgeheven.

Artikel VII wijzigt paragraaf 1 van artikel 12 over royalty's en voegt in dat artikel twee paragrafen toe. De overeenkomst heeft voortaan enkel betrekking op royalty's die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende staat, waarvan de gerechtigde een inwoner van de andere staat is. De verdragsbepalingen zijn niet langer van toepassing op royalty's die afkomstig zijn uit een derde staat. Deze wijziging maakt een einde aan de incoherentie in de overeenkomst.

De nieuwe paragraaf 5 definieert de bron van de royalty's in overeenstemming met de Belgische verdragspraktijk. Deze paragraaf stelt dat royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die staat zelf is of een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die staat. Op die regel is er een uitzondering voor schuldenaars van royalty's die in een staat een vaste inrichting of een vaste basis hebben.

De toegevoegde paragraaf 6 sluit belastingvermindering of -vrijstelling uit, indien de begunstigde voordeel wilde halen uit de verdragsbepaling.

Artikel VIII bepaalt dat paragraaf 3 van artikel 13 over vermogenswinst wordt vervangen. De nieuwe paragraaf kent de uitsluitende heffingsbevoegdheid van voordelen, die zijn verbonden aan de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal vervoer, toe aan de woonstaat van de vervoersonderneming. Voordelen die een onderneming van een overeenkomstsluitende staat verkreeg uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie ervan worden gebruikt, zijn slechts in die staat belastbaar.

Artikel IX wijzigt de paragrafen 3 en 4 van artikel 15 over niet-zelfstandige beroepen. Paragraaf 3 stelt dat beloningen uit een dienstbetrekking op een schip, een luchtvaartuig of een spoor- of wegvervoertuig slechts belastbaar zijn in de woonstaat van de betrokken persoon. Deze bepaling wil enerzijds een einde maken aan de vroegere dubbele vrijstelling en anderzijds dezelfde regel toepassen voor de inkomsten uit een dienstbetrekking die in internationaal verkeer wordt uitgeoefend aan boord van spoor- of wegvoertuigen als voor de inkomsten uit een dienstbetrekking die in internationaal verkeer wordt uitgeoefend aan boord van schepen of luchtvaartuigen.

De nieuwe paragraaf 4 bevestigt uitdrukkelijk de commentaar bij artikel 15 van het OESO-modelverdrag betreffende de criteria die het mogelijk maken om vast te stellen in welke staat een dienstbetrekking wordt uitgeoefend. Dat gebeurt op de plaats waar de werknemer fysiek aanwezig is wanneer hij de diensten verleent waarvoor hij wordt beloond.

Artikel X vervangt artikel 16 van de overeenkomst, dat als titel 'Vennootschapsleiding' krijgt in plaats van 'Tantièmes'. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen mogen worden belast in de staat waar een vennootschap is gevestigd. Beloningen verkregen voor de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of technische aard mogen worden belast overeenkomstig de regels voorzien in artikel 15 inzake niet-zelfstandige beroepen. Beloningen die een vennoot van een Belgische vennootschap verkrijgt, worden eveneens belast overeenkomstig de regels van artikel 15.

Artikel XI wijzigt artikel 18, dat handelt over pensioenen. Die pensioenen en andere soortgelijke beloningen die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende staat, zijn in principe enkel in die staat belastbaar. Met uitzondering van overheidspensioenen die aan bod komen in artikel 19, beoogt men alle pensioenen en andere soortgelijke beloningen, met inbegrip van die welke niet worden betaald ten gevolge van een vroegere dienstbetrekking. De belastingheffing van pensioenen en andere soortgelijke beloningen is dus gewijzigd. Zij mogen immers uitsluitend worden belast in de woonstaat van de gerechtigde. Om te vermijden dat de belastingregeling wordt gewijzigd van personen die voor de inwerking-treding van het protocol met pensioen zijn gegaan, blijven de pensioenen en andere soortgelijke beloningen die aan die personen worden betaald, verder belast in hun woonstaat.

Artikel XII zorgt voor de volledige vervanging van artikel 19 inzake overheidsfuncties door de tekst van het desbetreffende artikel van het OESO-modelverdrag. Daarbij hield men rekening met de verworvenheden van de permanente inwoners en werd de uitzondering waarin het modelverdrag voorziet, niet opgenomen. De overheidsbeloningen betaald aan een permanente inwoner, blijven dus verder belastbaar in de staat die zijn diensten beloont.

Artikel XIII brengt kleine wijzigingen aan in artikel 21 over werkzaamheden buitengaats. In paragraaf 1 is dat het geval opdat ook de exploitatie van natuurlijke rijkdommen zoals de wind, die geen natuurlijke rijkdommen zijn die uit de zeebodem of de ondergrond komen, gevat worden. In de praktijk beoogt deze bepaling de windmolenparken in de Noordzee. Door die bepaling kan een onderneming van een overeenkomstsluitende staat die in de andere staat buitengaats onderhoudswerkzaamheden uitoefent ten behoeve van de onderneming die de windmolens exploiteert, worden geacht een vaste inrichting in die andere staat te hebben.

De nieuwe paragraaf 3 kent de uitsluitende heffingsbevoegdheid van de winst die verband houdt met het vervoer dat een schip of luchtvaartuig verricht in het kader van buitengaats werkzaamheden, van de winst die voortkomt uit de exploitatie van sleepboten, duwbotten of kettingsleepboten in verband met die werkzaamheden, toe aan de woonstaat van de onderneming die de vervoermiddelen exploiteert en niet langer aan de staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

De nieuwe paragraaf 5, (b), van artikel 21 kent aan de woonstaat van de gerechtigde de heffingsbevoegdheid toe van beloningen die verband houden met een dienstbetrekking die via buitengaats werkzaamheden wordt uitgeoefend aan boord van bovenvermelde schepen, luchtvaartuigen en andere boten.

Artikel XIV voegt drie paragrafen toe aan artikel 22 over andere inkomsten.

De nieuwe paragraaf 3 stelt de staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn in de mogelijkheid om die inkomsten te belasten wanneer de woonstaat ze niet daadwerkelijk belast.

De nieuwe paragraaf 4 heeft tot doel een regeling te treffen voor de problemen met betrekking tot inkomsten die voortkwamen uit bepaalde niet-traditionele financiële instrumenten. Beide partijen krijgen de toelating om, overeenkomstig hun nationale wetgeving, belastingen te heffen van dat gedeelte van het inkomen dat uitgaat boven het inkomen dat zou zijn overeengekomen tussen onafhankelijke partijen.

De nieuwe paragraaf 5 strekt ertoe de vrijstelling van de bronheffing te weigeren wanneer de persoon voordeel haalt uit de verdragsbepaling.

Artikel XV vervangt twee paragrafen van artikel 23 over het vermijden van dubbele belasting.

Paragraaf 2 beschrijft op welke wijze dubbele belasting in België wordt vermeden.

Paragraaf 3 omschrijft de bron van de inkomst op een geschiktere wijze voor de toepassing van het verrekeningsstelsel dat het Verenigd Koninkrijk toepast.

De nieuwe paragraaf 4 is een antimisbruikmaatregel die vrijstellingen en verrekeningen van belastingen weigert.

Het Verenigd Koninkrijk zal de dubbele belasting op dividenden opheffen wanneer de wet die voorziet in belastingvrijstelling van bepaalde buitenlandse dividenden in werking treedt.

Artikel XVI vervangt paragraaf 5 van artikel 24 over non-discriminatie. Intrest, royalty's en andere uitgaven die een onderneming van de ene staat betaalt aan een inwoner van de andere staat, worden bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde staat zouden zijn betaald. Op die manier wil men vermijden dat een overeenkomstsluitende staat vennootschappen die inwoner zijn en waarvan het kapitaal in het bezit is of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere staat, op een verschillende manier behandelt.

Artikel XVII brengt kleine wijzigingen aan in artikel 25 over de regeling voor onderling overleg.

Een tweede zin in paragraaf 2 bepaalt dat, overeenkomstig de Belgische praktijk, een regeling die de bevoegde overheden van de twee staten overeenkomen, in elke staat wordt uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin hun intern recht voorziet.

De nieuwe paragraaf 5 voorziet een arbitrage om er zeker van te zijn dat de bevoegde overheden overeenstemming zullen bereiken in de gevallen die men hen voorlegt. Wanneer de bevoegde overheden binnen een termijn van twee jaar geen overeenstemming bereiken, lost men de onopgeloste punten op door arbitrage. Om tegenstrijdige beslissingen te vermijden, is beroep op arbitrage niet toegestaan in de gevallen waarvoor reeds een oplossing werd bereikt via een gerechtelijke procedure. Wanneer een persoon de interne rechtsmiddelen nog niet heeft aangesproken of uitgeput voor de hoven en rechtbanken, worden die interne rechtsmiddelen opgeschort in afwachting van de uitkomst van de regeling voor onderling overleg die ook de arbitrage omvat. Er zal een 'voorlopig' onderling akkoord worden gesloten dat rekening zal houden met de arbitragebeslissing. Dat akkoord legt men vervolgens voor aan de betrokken persoon die het kan aanvaarden of afwijzen.

Artikel XVIII wijzigt artikel 26 van de overeenkomst over de uitwisseling van inlichtingen. De nieuwe tekst stemt grotendeels overeen met artikel 26 van de OESO-modeltekst.

Paragraaf 1 maakt het mogelijk om inlichtingen uit te wisselen voor de toepassing van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. Inlichtingen voor de toepassing van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen die voor eigen rekening worden geheven door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen, worden dus niet uitgewisseld.

Paragraaf 2 van het artikel 26 regelt de geheimhoudingsverplichting en het gebruik van de verkregen inlichtingen. In geen geval mogen de bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende staat verplichten afwijkende administratieve maatregelen te treffen, inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheid of die een handels-, bedrijfs-, nijver-

heids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde (paragraaf 3).

Paragraaf 4 stelt dat de aangezochte staat de beschikbare middelen moet aanwenden om de inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft hij die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting is onderworpen aan beperkingen, maar het verstrekken van inlichtingen mag niet worden geweigerd omdat de betrokken staat er geen binnenslands belang bij heeft. Deze paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee omdat de Belgische praktijk reeds overeenstemt met die regel.

Volgens paragraaf 5 mag het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een zaakwaarnemer geen reden zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De belastingadministratie heeft de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken, om een onderzoek in te stellen en om derden of belastingplichtigen te verhoren. In de Nederlandse vertaling van de verdragstekst moet men de term ‘zaakwaarnemer’ lezen als ‘trustee’ en de woordengroep ‘eigendomsbelangen in een persoon’ als ‘eigendomsrechten van een persoon’.

Artikel XIX vervangt paragraaf 1 van artikel 28 over natuurlijke personen en vennootschappen en het begrip ‘inwoner’. De verdragsbepalingen zijn niet van toepassing op inwoners van het Verenigd Koninkrijk die ambtshalve de Britse regeling ‘remittance basis’ genieten of die voor die regeling kiezen. Die uitsluiting stemt overeen met de bepalingen van artikel 4 volgens dewelke personen die in hun woonstaat enkel zijn onderworpen aan de belasting op inkomsten uit in die staat gelegen bronnen, geen inwoners zijn voor de toepassing van de overeenkomst. Dit moet het geval zijn, zelfs wanneer de inwoner wordt belast op zijn inkomsten uit buitenlandse bronnen die hij verkiest over te maken naar zijn woonstaat.

De toegevoegde paragraaf 7 van artikel 28 stelt dat de bevoegde overheden in onderlinge overeenstemming de voorwaarden bepalen volgens dewelke een instelling voor collectieve belegging wordt behandeld als een natuurlijke persoon. Het gaat hier vooral om Belgische gemeenschappelijke beleggingsfondsen.

Artikel XX bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Voor België zijn de bepalingen van het protocol van toepassing op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari, en op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten van elk belastbaar tijdperk dat eindigt op of na 31 december van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het protocol in werking treedt.

Artikel XXI houdt in dat het protocol een integrerend deel van de overeenkomst vormt en dat het van kracht blijft zolang de overeenkomst zelf van toepassing is.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

Het protocol werd op 24 juni 2009 in Parijs ondertekend.

Een advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 uitgebracht over het ontwerp van federale wet tot instemming met dit protocol, stelt dat het de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten raakt. De opschortende voorwaarde van de federale kennisgeving aan het Verenigd Koninkrijk voor de inwerkingtreding van dit protocol ten opzichte van niet-federale belastingen doet volgens de Raad van State niets af aan de gemengde aard van het protocol.

Het advies van de Raad van State werd voorgelegd aan de Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de WGV het gemengde karakter van het protocol vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV heeft per brief van 18 januari 2012 laten weten geen advies uit te brengen wegens de te beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

3. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht op 9 februari 2012 advies uit. De Raad gaat akkoord met de ontwerpen van decreet.

De adviesraad vroeg dat er wordt toegezien op een correcte toepassing van de bevoegdheidsverdeling inzake dubbelbelastingverdragen. In dat verband kan de Vlaamse Regering meedelen dat de federale overheid zich heeft geëngageerd om voortaan het samenwerkingsakkoord gemengde verdragen toe te passen op deze categorie van gemengde fiscale verdragen. Dit gebeurt effectief sinds het najaar 2010 via intrafederaal overleg in werkgroepen, onder voorzitterschap van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën, respectievelijk onder dat van de FOD Buitenlandse Zaken als voorbereiding op de raadpleging van de leden van de ICBB.

Verder vroeg de raad om een samenwerkingsakkoord te sluiten met de federale overheid over de uitvoering van deze verdragen. De FOD Financiën heeft inmiddels reeds initiatief genomen om een samenwerkingsakkoord inzake internationale bijstand in fiscale zaken uit te werken. De gesprekken hierover zijn lopende.

4. Advies van de Raad van State

De Raad van State merkt in zijn advies van 27 maart 2012 (kenmerk 51.056/1) op dat niet enkel met het protocol van 24 juni 2009 moet worden ingestemd, maar ook met de overeenkomst van 1987 die door het protocol wordt gewijzigd. Beide verdragen kunnen volgens de raad niet los van elkaar worden gelezen, hoewel men deze teksten toch niet volledig bij elkaar kan voegen. Daarom verzoekt de raad in het ontwerp van decreet tevens de overeenkomst op te nemen, naast het protocol, zoals hij aangeeft.

De Raad van State stelt nochtans dat de overeenkomst van 1987 geen gemengd verdrag is. Daarom is de Vlaamse Regering van mening dat deze opmerking van de raad een legistische kwestie is, die op het vlak van de rechtszekerheid een bijdrage levert. De Vlaamse Regering heeft bijgevolg het voorontwerp van instemmingsdecreet gewijzigd, in de zin aangegeven door de Raad van State.

De raad herinnert eraan dat de authentieke protocoltekst in het Engels, naast de Nederlandse vertaling, moet worden ingediend bij het Vlaams Parlement. De Vlaamse Regering dient niet enkel de nodige teksten van het protocol bij het parlement in, maar tevens die van de overeenkomst, overeenkomstig het gewijzigde ontwerp van decreet.

De Raad van State stelde in zijn advies tevens de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een verdragsstaat. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kan onder ‘bevoegde autoriteit’, niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om de deelstatelijke minister van Financiën gaan. De raad beveelt daarom aan om op intern-Belgisch vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van andere partijen bij het verdrag weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te sluiten.

De Vlaamse Regering verwijst in dit verband naar haar antwoord op het advies van de SARiV, namelijk dat er reeds gesprekken lopen over zulk nieuw samenwerkingsakkoord.

Verder stelt de Raad van State zich de vraag of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen kan leiden tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering, wanneer wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksverrichtingen. De raad wijst erop dat de federale overheid, het artikel 322 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen (WIB) heeft uitgebreid met een vierde paragraaf, die een regeling bevat voor inlichtingen die worden gevraagd door een buitenlandse staat. Die uitbreiding geldt echter niet voor de Vlaamse versie van het WIB, zoals dat geldt voor de inning van de onroerende voorheffing, en evenmin voor de andere gewestelijke belastingen waarvoor het gewest zelf de dienst verzekert. Artikel 2 van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB) verwijst niet naar artikel 322, WIB.

De Vlaamse Regering zal hieraan gevolg geven in een apart ontwerp van decreet. In 2007 en 2010 heeft de Vlaamse overheid al een aantal nieuwe procedureregels van de federale overheid overgenomen voor haar eigen versie van het WIB, zoals dat geldt voor de onroerende voorheffing. Het Departement Financiën en Begroting maakt momenteel voor de derde keer een dergelijke analyse. Dit moet in het najaar leiden tot een ontwerp van decreet betreffende diverse fiscale bepalingen, waarin ook een Vlaamse tegenhanger van artikel 322, WIB kan worden opgenomen, evenals een verwijzing naar die bepaling in artikel 2, WIGB.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP

**Ontwerp van decreet houdende instemming met
het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009,
tot wijziging van de overeenkomst tussen
de regering van het Koninkrijk België en de regering van
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontgaan van belasting
naar het inkomen en naar vermogenswinsten,
ondertekend te Brussel op 1 juni 1987**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw
en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en
Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams
Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES
VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordering en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120118_dubbele belasting EU_jbit

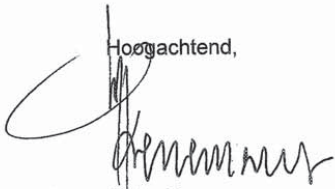
Brussel
18 januari 2012

**Advies over het de wijzigingen van belastingverdragen met Duitsland, Frankrijk,
Luxemburg, Nederland en Verenigd Koninkrijk**

Mijnheer de Minister,

De Raad van de SERV heeft heden beslist om geen advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. De reden hiervoor is de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES
VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**ADVIES OVER DE ONTWERPEN VAN
INSTEMMINGSDECREET MET DE WIJZIGINGEN VAN DE
DUBBELBELASTINGVERDRAGEN TUSSEN BELGIË EN
RESPECTIEVELIJK DUITSLAND, FRANKRIJK,
LUXEMBURG, NEDERLAND EN HET VERENIGD
KONINKRIJK**

Advies 2012/2

9 februari 2012

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
Tel.: + 32 2 553 01 81, E-mail: sariv@iv.vlaanderen.be, <http://www.sariv.be>

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	27
2.	Achtergrond.....	27
3.	Inhoud van de overeenkomsten	29
3.1.	Algemeen.....	29
3.2.	Het protocol bij het DBV met Duitsland.....	29
3.3.	Het avenant bij het DBV met Frankrijk.....	29
3.4.	Avenant en de bijgevoegde briefwisseling bij het DBV met Luxemburg	30
3.5.	Dubbelbelastingverdrag en Protocol met Nederland	30
3.6.	Protocol bij het DBV met het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland ...	31
4.	Aandachtspunten voor Vlaanderen	31
5.	Conclusie	33

1. INLEIDING

Tijdens haar vergadering van 9 december 2011 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009). Zij vroeg de minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 2 februari 2012 keurde de Raad dit advies goed. De nota aan de Vlaamse Regering vermeldt dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ook om advies wordt gevraagd. Vanuit zijn coördinerende opdracht inzake internationale verdragen nam de Raad contact op met de SERV, maar die deelde mee dat zijn dagelijks bestuur beslist heeft om hierover geen advies uit te brengen.

De Raad kreeg nagenoeg op hetzelfde tijdstip vier adviesaanvragen met betrekking tot internationale overeenkomsten die handelen over samenwerking inzake fiscaliteit. In zijn advies 2012/1 gaat hij in op het Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand. De Raad verwijst naar voornoemd advies voor een achtergrondschets van de internationale samenwerking inzake belastingaangelegenheden. In onderhavig advies gaat hij dieper in op de problematiek van overeenkomsten tot vermijden van dubbelbelasting. Dit advies zal het referentiekader vormen voor toekomstige adviezen over gelijkaardige overeenkomsten.

2. ACHTERGROND

De toenemende mobiliteit van kapitaal bracht naast economische groei tevens concurrentie tussen belastingstelsels van verschillende landen teweeg. Door internationale fiscale samenwerking probeert men de strijd aan te gaan met belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Deze internationale fiscale samenwerking steunt grotendeels op dubbelbelastingverdragen (hierna: “DBV’s”). Deze zijn in grote mate gebaseerd op het modelverdrag dat door het OESO-Comité van Fiscale Zaken in 1963 en 1977 werd opgesteld en later nog verschillende keren werd gewijzigd.¹ Dit model wil staten aansporen om verdragen af te sluiten naar zijn voorbeeld om internationale dubbele belasting, zowel op het inkomen als op het vermogen, te vermijden. België sloot op basis hiervan ongeveer 90 bilaterale akkoorden.² Naast de regeling van de heffingsbevoegdheid van de verdragspartners bevatten deze DBV’s procedurele bepalingen die de internationale fiscale samenwerking organiseren. Belangrijk hierbij is de mogelijkheid om fiscale inlichtingen met elkaar uit te wisselen (artikel 26 OESO-modelverdrag).

Tijdens de jaren 1990 verhoogde de OESO haar inspanningen om belastingparadijzen te bestrijden. Dit leidde in 2000 tot de oprichting van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van fiscale informatie (*‘Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes’*, hierna: “het Mondiaal Forum”). Dit is het multilateraal kader waarin het werk in het domein van transparantie en de uitwisseling van informatie plaats vindt door zowel OESO- als niet-OESO-landen.³

¹ OECD, *OECD Model Tax Convention on Income and on Capital - an overview of available products*. [http://www.oecd.org/document/37/0,3746,en_2649_33747_1913957_1_1_1_1,00.html]

² Voor een actuele stand van zaken, zie <http://fiscus.fgov.be/interfzfznl/nl/international/conventions/index.htm>.

³ Zie voor meer info: www.oecd.org/tax/transparency. Deze website brengt alles in kaart: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#map>.

In juli 2005 werd een paragraaf 5 toegevoegd aan artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Deze paragraaf verbiedt het weigeren van het verstrekken van inlichtingen enkel en alleen op basis van het bankgeheim.

Onder druk van de G20 werd het Mondiaal Forum in september 2009 hervormd om strenger toezicht te houden op de landen die de OESO-normen willen naleven. Op basis van een systeem van 'peer review' worden de leden van het Mondiaal Forum ingedeeld in functie van de mate waarin ze zich naar de regel van artikel 26, paragraaf 5 schikken. Een witte lijst bevat de landen die de regel toepassen en dit in minstens 12 verdragen tot uiting brengen. Een zwarte lijst bevat de landen die zich niet naar de regel schikken en een grijze lijst bevat de landen die zich ernaar willen schikken, maar nog geen twaalf conforme verdragen hebben gesloten. Bij deze momentopname kwam België op de grijze lijst terecht⁴, maar door extra inspanningen verhuisde het in hetzelfde jaar nog naar de witte lijst. Op 15 december 2011 stond België nog steeds op de witte lijst.⁵

Tijdens het tweede semester van 2012 zal België de tweede fase van de peer review ondergaan. Het is van belang dat dan zo veel mogelijk van de overeenkomsten voldoen aan de OESO-normen. De federale overheid ging er aanvankelijk van uit dat zij deze dossiers volledig op het federaal niveau kon afhandelen. De Raad van State oordeelde in april 2010⁶ dat een aantal gesloten protocollen tot wijziging van het bovenvermelde artikel 26 inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen van de DBV's ook gewestbelastingen beogen en derhalve een gemengd karakter hebben. Dit leidde tot een wijziging van de procedure voor het sluiten en goedkeuren van deze akkoorden, alsook voor nieuwe DBV's.⁷ De Werkgroep Gemengde Verdragen bevestigde deze wijziging. Derhalve moeten de wijzigingen aan de DBV's in sneltempo een goedkeuringsprocedure op het deelstaatsniveau ondergaan met het oog op de tweede fase van de peer review. Er is kostbare tijd verloren door niet vanaf de start de deelstaten te betrekken bij dit proces.

Ook de EU past haar kader voor administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden aan aan de ontwikkelingen op OESO-niveau. Tegen 1 januari 2013 moeten de lidstaten de richtlijn 2011/16/EU⁸ omzetten in hun nationale wetgeving. Deze richtlijn zorgt onder meer voor de overeenstemming met artikel 26, paragraaf 5, van het OESO-model. Ondanks het kader dat de EU schept⁹, vindt er geen

⁴ REKENHOF, *Internationale samenwerking van de Belgische belastingdiensten. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers*, Brussel, 2011, 27.

⁵ Zie voor de peer review-rapporten:

http://www.oecd.org/document/58/0,3746,en_21571361_43854757_47572794_1_1_1_1,00.html.

⁶ Zie onder meer: Advies van de Raad van State nr. 48.058/1 van 13 april 2010 in Wetsontwerp houdende instemming met het Avenant, gedaan te Brussel op 7 juli 2009, bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 en gewijzigd door de Avenanten van 15 februari 1971, 8 februari 1999 en 12 december 2008, en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van eerstgenoemd Avenant, *Parl. St. Belgische Senaat* 2010-2011, 5-967/1, 26-36.

⁷ REKENHOF, *Internationale samenwerking van de Belgische belastingdiensten. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers*, Brussel, 2011, 13-14.

⁸ Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen, *Pb. EG L* 336/15, 27 december 1977 gewijzigd door Richtlijn 79/1070/EEG van de Raad van 6 december 1979 houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen, *Pb. EG L* 331/8, 27 december 1979 wordt vervangen door Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG, *Pb. EU L* 64/1, 11 maart 2011.

⁹ Zie voetnoot 7 + Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, *Pb. EU L* 157/38, 26 juni 2003 (de zgn. Spaarrichtlijn); EUROPESE COMMISSIE, *Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees*

harmonisering van de belastingstelsels van de lidstaten plaats en blijft het, zoals de memorie van toelichting aangeeft, noodzakelijk dat België met andere EU-lidstaten akkoorden sluit.

3. INHOUD VAN DE OVEREENKOMSTEN

De Raad formuleert hieronder enkele bedenkingen bij de inhoud van de overeenkomsten. Voor een volledige bespreking van de artikelen verwijst hij naar de memories van toelichting.

3.1. Algemeen

De Raad stelt vast dat de overeenkomsten een reeks gelijklopende bepalingen bevatten, omdat ze gebaseerd zijn op de OESO-modeltekst en gericht zijn op de aanpassing van de bestaande regelingen aan de nieuwe internationale standaarden van gegevensuitwisseling.

Het valt te betreuren dat in verschillende teksten onduidelijke vertalingen naar het Nederlands zijn opgenomen, zoals in de memories van toelichting telkens wordt opgemerkt. In het kader van de besprekingen tussen de federale overheid en de deelstaten zou kunnen worden nagegaan op welke wijze in de toekomst zulke problemen worden vermeden.

3.2. Het protocol bij het DBV met Duitsland

De Raad betreurt dat men in artikel I, paragraaf 1, heeft nagelaten om te expliciteren dat deze regeling ook van toepassing is op de deelstaten, zoals men dit wel gedaan heeft voor Duitsland via een verwijzing naar de Länder.

De tekst voorziet in Artikel II, paragraaf 4, lid c en d, in een bepaling over de mededeling aan de betrokken persoon dat gegevens over hem werden gevraagd/verstrekt. Lid d lijkt dit te beperken door de formulering “indien zijn nationale wetgeving daarin voorziet”. De Raad pleit in opvolging van zijn gezamenlijk advies met de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST) Advies 2011/13¹⁰ ervoor dat wat de Vlaamse overheid betreft, gekozen wordt voor een actieve openbaarheid van bestuur en dat steeds de betrokken persoon waarvoor de Vlaamse overheid zou worden gevraagd om inlichtingen te verschaffen op de hoogte zou worden gesteld van een dergelijk verzoek.

3.3. Het avenant bij het DBV met Frankrijk

Zoals het geval was met het protocol met Duitsland, kan ook voor dit avenant worden vastgesteld dat de federale overheid zich aanvankelijk terughoudend opstelde over de mogelijke betrokkenheid van de deelstaten, terwijl voor het traditioneel centralistische Frankrijk in artikel 1, paragraaf 1, van de avenant wel uitdrukkelijk wordt verwezen naar “zijn plaatselijke gemeenschappen”. De Raad stelt zich de vraag waarom deze toevoeging enkel Frankrijk betreft. In de memorie van toelichting werd uiteengezet dat de toepassing van het DBV ook werd aangevuld door afspraken die via diplomatieke nota's werden overeengekomen. Gelet op het advies van de Raad van State en de interpretatie die geldt voor de bepaling “belasting van elke soort en benaming” zou men via uitwisseling van een

Economisch en Sociaal Comité, Bevordering van goed bestuur in belastingzaken, COM(2009)201, Brussel, 28 april 2009.

¹⁰ SARIv en VLABEST, *Instemmingsdecreet betreffende het Verdrag van de Raad van Europa inzake toegang tot officiële documenten, Advies 2011/13, 22 juli 2011, 5.*

diplomatieke nota bij de kennisgeving over de goedkeuring van dit avendant dit ook kunnen rechtzetten en verduidelijken voor de Franse autoriteiten.

De Raad merkt op dat in tegenstelling tot het protocol met Duitsland geen artikel werd opgenomen over de mededeling aan een betrokken persoon dat zijn informatie werd opgevraagd.

De Raad wijst tevens op de passage uit de memorie van toelichting over het DBV met Frankrijk (zie p. 4 mvt). Deze passage vermeldt twee eerdere protocollen bij het DBV met Frankrijk, nl. van 8 februari 1999 en 12 december 2008 (nog niet in werking in 2009) over grensarbeiders. Deze problematiek is onder meer belangrijk voor de grensregio rond Kortrijk, waar door een krapte op de lokale arbeidsmarkt en de gunstige Franse fiscale regeling veel Franse arbeiders werken. Vanaf 1 januari 2012 kan men geen Franse arbeiders meer aanwerven die genieten van het gunstige Franse fiscale regime. Voor de bestaande grensarbeiders geldt een overgangsregeling tot 31 december 2033.

3.4. Avenant en de bijgevoegde briefwisseling bij het DBV met Luxemburg

De Raad heeft geen bijzondere opmerkingen bij dit avendant.

Er is geen bepaling opgenomen over een kennisgeving aan de personen die betrokken zijn bij een vraag om uitwisseling zoals voorzien in het protocol met Duitsland. Via een uitwisseling van brieven werd wel in een verdere explicitering van het verloop van de procedures voorzien.

3.5. Dubbelbelastingverdrag en Protocol met Nederland

In tegenstelling tot de overeenkomsten met de andere landen moet voor Nederland ook het basisverdrag uit 2001 waarop het protocol betrekking heeft worden goedgekeurd door Vlaanderen, omdat beiden niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden.

In de memorie van toelichting staat vermeld dat beide partijen gezamenlijk een artikelsgewijze toelichting hebben opgesteld. Dit komt de tenuitvoerlegging ten goede en vermits er geen vertalingen in het gedrang zijn, zou er ook geen risico over een verkeerde interpretatie mogen bestaan. Anderzijds valt vast te stellen dat ook voor dit dossier twee terminologische rechtzettingen zijn opgenomen in de memorie van toelichting, omwille van onduidelijkheden over de vertaling van de Franse basistermen “fiduciaire” en “droits de propriété d’une personne”.

Specifiek voor Nederland is in dit protocol ook een uitbreiding voorzien naar inkomensgerelateerde regelingen. Een dergelijke bepaling is niet opgenomen in de andere overeenkomsten. Het is de Raad niet bekend of dit bijzondere implicaties heeft voor Vlaanderen, bv. inzake het persoonlijk assistentiebudget of andere inkomensgerelateerde uitkeringen, die niet gevat worden door de artikelen 6 tot en met 21.

In het verdrag (artikel 27) en het protocol zijn ook voor de Vlaamse arbeidsmarkt belangrijke afspraken gemaakt inzake grensarbeid.

In de memorie van toelichting zou bij de uitleg over artikel 34 pagina 9 nog kunnen verwezen worden naar de mededeling van de Europese Commissie die een Europese gedragscode bepaalt betreffende bevordering van goed bestuur in belastingzaken (zie supra, voetnoot 8).

In tegenstelling tot de avendant met Frankrijk is in het protocol met Nederland in artikel 1, paragraaf 5, wel een verwijzing opgenomen naar “een trust” en “een stichting”, wat volgens de memorie van toelichting belangrijk is, omdat het de uitwisseling garandeert van inlichtingen die relevant kunnen

zijn voor de successie- en schenkingsrechten die de Vlaamse overheid heft. Beide teksten dateren nochtans van 2009. De Raad acht het wenselijk dat zulke bepalingen met de buurlanden gelijklopend zouden zijn.

Artikel 3 van het protocol vertaalt de staatkundige realiteit van ons land voor de Nederlandse overheid. De Raad van State oordeelde dat de opschortende voorwaarde, waarbij deze overeenkomst pas van toepassing zou zijn op de deelstaten na uitwisseling van diplomatieke nota's over de uitbreiding van de toepassing naar de deelstatelijke fiscale bevoegdheden, geen impact heeft op het gemengd karakter van het protocol. Deze bepaling kan echter nog nuttig zijn indien in de toekomst wijzigingen optreden aan de bevoegdheden naar aanleiding van de volgende staatshervorming of de nieuwe Bijzondere Financieringswet. Dan kan de Nederlandse overheid hiervan via diplomatieke weg op de hoogte worden gebracht en vereist dit in principe geen aanpassing van het verdrag of protocol.

3.6. Protocol bij het DBV met het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland

Dit protocol is veel uitvoeriger dan de andere overeenkomsten, omdat het ook veel meer wijzigingen aanbrengt aan het basisverdrag uit 1987. In artikel II wordt in paragraaf 2 ook de uitdrukking bevoegde autoriteit omschreven. Het is aangewezen om de toepassing hiervan af te stemmen op deze zoals voorzien in de toepassing van het WABB-verdrag¹¹.

In artikel II is specifiek voorzien in een regeling inzake pensioenstelsels en artikel III verwijst naar een organisatie zonder winstbejag, maar de Raad heeft in de tekst geen verwijzing gevonden naar een trust of stichting zoals opgenomen in de tekst van Nederland, die voor Vlaanderen van belang kan zijn omwille van de successie- en schenkingsrechten.

De Raad merkt op dat artikel XII, paragraaf 1, lid b, van het Protocol een taalfout bevat. In de laatste zin moet "en" staan in plaats van "is die".

4. AANDACHTSPUNTEN VOOR VLAANDEREN

De Raad heeft vastgesteld dat in de regelgevingsagenda in bijlage bij de Beleidsbrief Buitenlands Beleid 2011-2012 een lange lijst van dubbelbelastingverdragen en overeenkomsten inzake de uitwisseling van inlichtingen m.b.t. belastingaangelegenheden is opgenomen.¹² Met voorliggende adviesaanvraag wordt het goedkeuringsproces van een aantal van deze overeenkomsten opgestart. Hij vraagt om deze verdragsdossiers zo veel mogelijk te bundelen indien het over gelijkaardige teksten gaat. Op die manier kan de goedkeuringsprocedure voor deze verdragen en overeenkomsten sneller en efficiënter worden afgehandeld, gelet op de tijdsdruk die ook gepaard gaat met de aangekondigde peer review (zie *supra*, 1.). De Raad moet vaststellen dat voor deze lange lijst verdragen en overeenkomsten de federale overheid de bevoegdheidsverdeling niet heeft gerespecteerd en deze verdragen zonder voorafgaande betrokkenheid van de deelstaten heeft onderhandeld. Hij sluit zich derhalve aan bij de kritische opmerking van de Minister-president in zijn beleidsbrief en ondersteunt het voornemen van de Vlaamse overheid om dit bij de federale overheid aan te kaarten. Hij vernam reeds via het Departement internationaal Vlaanderen dat de nodige

¹¹ SARIV, *Briefadvies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012.

¹² K. PEETERS, Beleidsbrief Buitenlands beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking 2012, VR/2011/2110/MED.0486/2BIS, Brussel, 2011, 63-67.

afspraken tussen de federale overheid en de deelstaten over de goedkeuring van reeds ondertekende overeenkomsten, alsook voor het sluiten van nieuwe overeenkomsten, worden gemaakt.

In het bijzonder wijst de Raad op de opmerking van de Raad van State in zijn adviezen over de wijze waarop informatie wordt uitgewisseld via de bevoegde autoriteit. Het Departement internationaal Vlaanderen liet weten dat er op 18 november 2011 reeds een intrafederale consensus is bereikt over de definitie van bevoegde autoriteit voor *nieuwe* gemengde belastingverdragen. Deze bepaling luidt als volgt: “de bevoegde autoriteit betekent in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering of/en van een Regering van een Gewest of/en van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger”. Dit moet toelaten dat de Vlaamse overheid ook informatie kan leveren en opvragen voor haar eigen controletaak. De Raad vraagt om ook over de reeds ondertekende overeenkomsten de nodige afspraken te maken.

De Raad spoort de Vlaamse Regering derhalve aan om snel een nieuw samenwerkingsakkoord met de federale overheid te onderhandelen dat de gehele problematiek van DBV's, administratieve bijstand en de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden omvat.¹³ De Raad vraagt tevens om hierin de nodige flexibiliteit in te bouwen om de mogelijke toekomstige institutionele hervormingen op te vangen.

Ten slotte wijst de Raad op een economisch neveneffect van deze wijzigingen aan DBV's inzake de uitwisseling van inlichtingen. De opheffing van het bankgeheim leidt namelijk tot het terugvloeien van zwart geld uit andere landen.¹⁴

¹³ Zie ook SARiV, o.c., *Advies 2012/1*, 9 februari 2012, 6; SARiV, *Advies over het voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen*, *Advies 2012/4*, 9 februari 2012, 6-7.

¹⁴ P. BLOMME, “Einde bankgeheim brengt massa zwart geld boven water”, *De Tijd*, 13.01.2012. [http://www.tijd.be/nieuws/politiek_economie_belgie/Einde_bankgeheim_brengt_massa_zwart_geld_boven_water.9147463-3136.art]; Dit hangt uiteraard ook samen met de wet voor de opheffing van het bankgeheim. Wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 6 mei 2011.

5. CONCLUSIE

De Raad gaat akkoord met de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Het zijn in grote mate gelijklopende overeenkomsten die handelen over de uitwisseling van inlichtingen. Hij vraagt aan de Vlaamse Regering om nauwlettend toe te zien op een loyale toepassing van de bevoegdheidsverdeling en om hierover in een samenwerkingsakkoord goede intrafederale afspraken te maken.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Opdracht

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) is een onafhankelijk adviesorgaan van de Vlaamse Regering. Hij adviseert de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van haar buitenlands beleid, haar beleid inzake internationaal ondernemen, toerisme en internationale samenwerking. Hij doet dit hetzij op vraag van de Vlaamse Regering, hetzij uit eigen beweging.

Samenstelling

Leden	Plaatsvervangers
1° Voorzitter: Prof. dr. Jan Wouters (gewoon hoogleraar internationaal en Europees recht, K.U.Leuven)	
2° Anne Lybaert (zaakvoerder IRMAS)	
3° Hans De Belder (oud-diplomaat)	
4° Jean Bossuyt (hoofd strategie European Centre for Development Policy Management Maastricht)	
5° Kim Van der Borgh (docent internationaal handelsrecht en handelspolitiek, VUB)	
6° Johan Erauw (gewoon hoogleraar Universiteit Gent)	
7° Luc Vandenbroucke (Senior Executive Vice President, Barco)	
8° Rudi Hoebeek (Gedelegeerd bestuurder Hoebeek NV)	
9° Patrick De Groote (hoogleraar Universiteit Hasselt)	
10° Johan De Meester (zaakvoerder Viking Reizen)	
11° Els Dirix (ABVV)	Mehdi Koocheki (ABVV)
12° Renaat Hanssens (ACV)	Jessie Van Couwenberghe (ACV)
13° Geert Eggermont (UNIZO)	Veronique Willems (UNIZO)
14° Anneliese Daelemans (Voka-Vlaams Economisch Verbond)	Jan Van Doren (Voka-VEV)
15° Wiske Jult (11.11.11.)	Koen Detavernier (11.11.11.)
16° Gijs Justaert (Wereldsolidariteit)	Els Hertogen (Wereldsolidariteit)
17° Saskia De Block (FOS)	Tim Roosen (FOS)
18° Isabel Vertriest (Oxfam Wereldwinkels)	Lode Delbare (Trias)
19° Eve Diels (Ho.Re.Ca Vlaanderen)	Jan Van Steen (directeur Omnia)
20° Nico Moyaert (vertegenwoordiger FTI)	Peggy Verzele (CIB Vlaanderen – VIVO)

Secretariaat:

Freddy Evens (secretaris)
 Eva Haeverans (beleidsmedewerker)
 Roos Van de Cruys (beleidsmedewerker)
 Charlotte Verroens (administratief deskundige)

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.056/1
VAN 27 MAART 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 7 maart 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987’, heeft het volgende advies gegeven:

51.056/1

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een protocol² tot wijziging van tal van bepalingen van het dubbelbelastingverdrag met het Verenigd Koninkrijk.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Op 1 juni 1987 is te Brussel een overeenkomst gesloten tussen het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten. Gelet op haar inhoud had deze overeenkomst enkel betrekking op bevoegdheden van de federale Staat, die zijn instemming verleende bij wet van 27 september 1989.

Op 24 juni 2009 is te Parijs tussen dezelfde partijen een protocol gesloten dat de voormelde overeenkomst wijzigt. Daarbij is de federale Staat uitgegaan van de veronderstelling dat hij zich opnieuw enkel voor zichzelf engageerde vermits, volgens hem, het protocol enkel betrekking had op belastingen waarvoor hij exclusief bevoegd was.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Protocol ‘tot wijziging van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987’.

51.056/1

Een voorontwerp van wet tot instemming met dit protocol is voor advies aan de Raad van State voorgelegd, die heeft geoordeeld dat het in werkelijkheid om een gemengd verdrag gaat aangezien de uitwisseling van inlichtingen die erdoor georganiseerd wordt betrekking heeft op het geheel van de belastingen die in België geheven worden.³

Daaruit heeft de Raad van State afgeleid dat het protocol de instemming behoeft van de gewesten en de gemeenschappen vermits deze over een fiscale autonomie beschikken die hen toelaat belastingen in te stellen die in het toepassingsgebied van het protocol vallen.

De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft zich op 26 oktober 2010 bij dit standpunt aangesloten.⁴

2. Vermits de bepalingen die het voorwerp zijn van het betrokken protocol, met uitzondering van de artikelen XX en XXI ervan, bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het dubbelbelastingverdrag, en deze bepalingen bovendien niet los van de andere bepalingen van het dubbelbelastingverdrag kunnen worden gelezen, heeft het geen zin enkel met het protocol in te stemmen.

Aangezien evenwel de oorspronkelijke overeenkomst, op zich genomen, geen gemengd verdrag is, zou het evenmin zin hebben in te stemmen met die overeenkomst in haar oorspronkelijke versie.

Bijgevolg is het aangewezen om instemming te verlenen met de “Overeenkomst ondertekend te Brussel op 1 juni 1987, zoals gewijzigd bij het Protocol gedaan te Parijs op 24 juni 2009”.

³ Adv.RvS 48.089/1 van 29 april 2010 over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987, en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voornoemd Protocol’, *Parl.St.* Senaat, nr. 5-965/1, 46-56.

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

51.056/1

Gelet evenwel op het gegeven dat het protocol ook autonome bepalingen bevat die niet in de overeenkomst worden geïntegreerd, zal, opdat die bepalingen gevolg zouden hebben, ook afzonderlijk instemming moeten worden verleend met het Protocol van 24 juni 2009.

Artikel 2 van het ontwerp dient dan ook als volgt gesteld te worden:

“Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987, gewijzigd bij het Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;

2° het Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987.”

Ook het opschrift van het ontwerp zal bijgevolg moeten worden aangepast.

4. Bij het ontwerp is een Nederlandse vertaling van het protocol gevoegd. Aangezien enkel de Engelse tekst ervan authentiek is, zal ook de authentieke versie aan het Vlaams Parlement moeten worden voorgelegd.

5. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel XVIII van het protocol) luidt:

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit waarvan kan worden verwacht dat ze relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

51.056/1

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (paragraaf 3 van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met het Verenigd Koninkrijk is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (idem).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk.

Uit het nieuwe artikel 3, paragraaf 1, (j) van het verdrag (artikel II van het protocol) volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een

51.056/1

samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.⁵

6. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

De gemachtigde heeft in dit verband volgende toelichting verstrekt:

“In het instemmingsdecreet zijn inderdaad geen bepalingen opgenomen ivm de strafrechtelijke of administratiefrechtelijke beteugeling ingeval van niet-naleving. Dit stemt overeen met de bedoeling van de Vlaamse Regering.

Navraag leert ons dat ook op federaal niveau geen strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de goedkeuringswetten. De reden hiervoor is dat de belastingsadministratie voor het bekomen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien (cf. Wetboek Ink. Bel 1992 – Hoofdstuk III - Onderzoek en Controle, opgenomen in Titel VII - Vestiging en Invordering van de Belastingen). Dit betekent dat bij gebrekkige of niet-medewerking de administratie kan terugvallen op de strafrechtelijke en administratieve sancties die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen terzake. (cf. Wetboek Ink. Bel 1992 – Hoofdstuk X strafbepalingen, opgenomen in Titel VII - Vestiging en Invordering van de Belastingen ALSOOK in het Strafwetboek (art. 220-224 SW).

Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing, die ook door het WIB 92 wordt geregeld.

Voor de eigenlijke gewestbelastingen (bvb. leegstand), worden in het decreet zelf al enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet geregeld zijn worden de regels van het WIB 92 *mutatis mutandis* steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die we zelf al innen (VKB & BIV) opgenomen in het WIGB, wordt in artikel 2 WIGB een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 92 van toepassing verklaard.”

⁵ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

51.056/1

In het advies aan de federale regering over het wetsontwerp houdende instemming met hetzelfde protocol heeft de Raad van State twijfels geuit over het feit of de gemene procedure kan worden toegepast bij een verzoek om inlichtingen op grond van het verdrag.⁶ Als gevolg daarvan is bij wet van 14 april 2011 met ingang van 1 juli 2011 in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) een vierde paragraaf toegevoegd, die een regeling bevat voor inlichtingen die worden gevraagd door een buitenlandse staat.⁷

Die regeling in een federale wettekst geldt evenwel niet voor de belastingen waarnaar de gemachtigde verwijst. Artikel 322 WIB 92, zoals dat artikel geldt voor de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest, bevat die regeling niet. Ook voor de andere gewestelijke belastingen waarvoor het gewest zelf de dienst verzekert, geldt de regeling niet, al was het maar omdat in artikel 2 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (hierna: WIGB) geen melding wordt gemaakt van artikel 322 WIB 92.⁸ Voor de leegstandsbelasting maakt artikel 33 van het decreet van 19 april 1995 ‘houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten’ een reeks regels inzake de onroerende voorheffing zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest (o.m. invorderings- en vestigingsregels) van toepassing op de heffing.

De vraag of het ontwerp niet moet worden aangevuld met een algemene regeling om de meewerkplicht afdwingbaar te maken ingeval het gaat om een verzoek om inlichtingen op basis van het dubbelbelastingverdrag met het Verenigd Koninkrijk, is dus pertinent. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 5, van de overeenkomst (artikel XVIII van het protocol) bepaalt dan wel dat “de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid [heeft] om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat”, het is niet duidelijk welke dwangmiddelen de bevoegde overheid daarbij ter beschikking staan.

⁶ Adv.RvS 48.089/1 van 29 april 2010, *Parl.St.* Senaat, nr. 5-965/1, 52-55.

⁷ Aanvankelijk was het de bedoeling om artikel 318 WIB 92 aan te passen (*Parl.St.* Kamer, nr. 53-1208/001, 36-46), maar uiteindelijk zijn de wijzigingen ingeschreven in artikel 322 WIB 92 (*Parl.St.* Kamer, nr. 53-1208/012, 22 e.v.).

⁸ Bovendien gaat het voor de betrokken belastingen (verkeersbelasting op de autovoertuigen en belasting op inverterstelling) om het WIB 92 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing (artikel 2, laatste lid WIGB).

51.056/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987, gewijzigd bij het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009;
- 2° het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987.

Brussel, 4 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN

Overeenkomst tussen de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting naar het inkomen en naar vermogenswinsten.

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. De belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is zijn :

- a) in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :
 - (i) de inkomstenbelasting (the income tax);
 - (ii) de vennootschapsbelasting (the corporation tax);
 - (iii) de belasting op inkomsten uit de winning van aardolie (the petroleum revenue tax); en
 - (iv) de vermogenswinstbelasting (the capital gains tax);(hierna te noemen "belasting van het Verenigd Koninkrijk");
- b) in België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting der nietverblijfhouders; met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, en de aanvullende belastingen op de personenbelasting;(hierna te noemen "Belgische belasting").

2. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven door een overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetten zijn aangebracht, mede.

Artikel 3 Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

- a) betekent de uitdrukking "Verenigd Koninkrijk", in aardrijkskundig verband gebruikt, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, daaronder begrepen elk gebied buiten de territoriale zee van het Verenigd Koninkrijk dat volgens de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk betreffende het Continentaal Plat en in overeenstemming met het internationale recht, is aangeduid of later zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

- b) betekent de uitdrukking "België", in aardrijkskundig verband gebruikt, het nationale grondgebied, de territoriale zee en elk gebied aangrenzend aan de territoriale zee van België, waarin de soevereine rechten van het Koninkrijk België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en hun natuurlijke rijkdommen, in overeenstemming met het internationale recht kunnen worden uitgeoefend;
- c) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat" het Verenigd Koninkrijk of België, al naar het zinsverband vereist;
- d) betekent de uitdrukking "belasting" de belasting van het Verenigd Koninkrijk of de Belgische belasting, al naar het zinsverband vereist;
- e) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
- f) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- g) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- h) betekent de uitdrukking "onderdaan" :
- (i) met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk, elke Britse staatsburger of elke Britse onderdaan die het staatsburgerschap van een ander land of gebied dat deel uitmaakt van het Gemenebest niet bezit, mits hij het recht heeft om in het Verenigd Koninkrijk te verblijven, en elke rechtspersoon, personenvennootschap, vereniging of andere eenheid die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in het Verenigd Koninkrijk van kracht is;
 - (ii) met betrekking tot België, elke natuurlijke persoon die de Belgische nationaliteit bezit en elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in België van kracht is;
- i) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of een luchtvaartuig dat door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of het luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- j) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
- (i) in het Verenigd Koninkrijk, de "Commissioners of Inland Revenue" of hun gemachtigde vertegenwoordiger en
 - (ii) in België, de Directeurgeneraal der directe belastingen of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;
- k) omvat met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk de uitdrukking "staatkundig onderdeel" mede Noord-Ierland.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4 Woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan de belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid; met betrekking tot België omvat zij mede vennootschappen (niet zijnde vennootschappen op aandelen) die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen. Deze uitdrukking omvat echter niet personen die in een overeenkomstsluitende Staat enkel ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

4. Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel wordt de Regering van een overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, de centrale bank van een overeenkomstsluitende Staat of elk lichaam (niet zijnde een lichaam op aandelen) dat geheel eigendom is van een overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, geacht inwoner te zijn van die overeenkomstsluitende Staat, ongeacht of zij aldaar al dan niet aan belasting zijn onderworpen. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming elke andere overheidsinstelling waarop deze paragraaf van toepassing is, aanduiden.

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats; en
- f) een mijn, een olie of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen of geëxploiteerd.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie of installatiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :

- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, de uitstalling of de aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, de uitstalling of de aflevering;
- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;
- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de leden a) tot e) van deze paragraaf vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van die werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van dit artikel van toepassing is voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, dan wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 van dit artikel vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten, wanneer zij aldaar premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door middel van een aldaar gevestigde tussenpersoon of agent met uitsluiting van een agent als bedoeld in paragraaf 6 van dit artikel tenzij hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

8. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op een andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar deze goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn ook van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 van dit artikel zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende

Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten de kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van die vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar die vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

5. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen van dit artikel wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

6. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in de andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart, binnenvaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Winst uit de exploitatie van schepen die dienen voor het vervoer in de binnenwateren is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart of een binnenscheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip een inwoner is.

4. Indien winst, als bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel, door een onderneming wordt verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam, is de winst die aan die onderneming kan worden toegetekend slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van die onderneming is gelegen.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

1. Indien :

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle inkomsten, aftrekken, ontvangsten of uitgaven die aan een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden, zouden kunnen worden toegerekend, maar die, ten gevolge van die voorwaarden, niet zijn toegerekend, worden begrepen in de winst of het verlies van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt en dienovereenkomstig belast ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat werd belast, en de aldus opgenomen bestanddelen inkomsten, aftrekken, ontvangsten of uitgaven omvatten welke aan de onderneming van de eerstbedoelde Staat zouden kunnen worden toegerekend indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, kunnen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten met elkaar overleg plegen ten einde overeenstemming te bereiken over de herziening van de winst of het verlies in de beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 10 Dividenden

1. Dividenden verkregen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan

a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de verkrijger een vennootschap is die onmiddellijk of middellijk tenminste 25 percent van het stemrecht bezit in de vennootschap die de dividenden betaalt;

b) 10 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. Zolang een in het Verenigd Koninkrijk wonende natuurlijke persoon, krachtens de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk recht heeft op een belastingkrediet ter zake van dividenden betaald door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde vennootschap, is paragraaf 2 van dit artikel niet van toepassing op dividenden verkregen van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk door een inwoner van België. In dat geval zijn de volgende bepalingen van deze paragraaf van toepassing :

a) (i) Indien een inwoner van België krachtens subparagraaf b) van deze paragraaf recht heeft op een belastingkrediet ter zake van die dividenden, mag ook in het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk, belasting worden geheven over het totaal van het bedrag of de waarde van die dividenden en het bedrag van dat belastingkrediet naar een tarief dat niet meer bedraagt dan 20 percent.

(ii) Indien een inwoner van België krachtens subparagraaf c) van deze paragraaf recht heeft op een belastingkrediet ter zake van die dividenden, mag ook in het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk, belasting worden geheven over het totaal van het bedrag of de waarde van die dividenden en het bedrag van dat belastingkrediet naar een tarief dat niet meer bedraagt dan 5 percent.

(iii) Behoudens het bepaalde in de subparagrafen a) (i) en a) (ii) van deze paragraaf, zijn dividenden verkregen van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk en waartoe een inwoner van België de uiteindelijk gerechtigde is, vrijgesteld van elke belasting die in het Verenigd Koninkrijk ter zake van dividenden kan worden geheven.

b) Een inwoner van België die dividenden verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk heeft, onder voorbehoud van de bepalingen van de subparagrafen c) en d) van deze paragraaf en mits hij de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, recht op het belastingkrediet ter zake daarvan, waarop een in het Verenigd Koninkrijk wonende natuurlijke persoon recht zou hebben gehad indien hij die dividenden zou hebben verkregen, alsmede op de betaling van het bedrag waarmee dit belastingkrediet de door hem in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde belasting overschrijdt.

c) De bepalingen van subparagraaf b) van deze paragraaf zijn niet van toepassing indien de verkrijger van de dividenden een vennootschap is, of met een vennootschap is verbonden, die hetzij alleen hetzij te samen met één of meer verbonden vennootschappen, onmiddellijk of middellijk, ten minste 10 percent van het stemrecht beheerst in de vennootschap die de dividenden betaalt. In dat geval heeft een vennootschap die inwoner is van België en die dividenden van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk verkrijgt, mits zij de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is en onder voorbehoud van de bepalingen van subparagraaf d) van deze paragraaf, recht op een belastingkrediet dat gelijk is aan de helft van het belastingkrediet waarop een in het Verenigd Koninkrijk wonende natuurlijke persoon recht zou hebben gehad indien hij de dividenden had verkregen, alsmede op de betaling van het bedrag waarmee dat belastingkrediet de door de vennootschap in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde belasting overschrijdt. Voor de toepassing van deze subparagraaf worden twee vennootschappen geacht verbonden te zijn indien de ene, onmiddellijk of middellijk, meer dan 50 percent van het stemrecht in de andere vennootschap beheerst, of indien een derde vennootschap meer dan 50 percent van het stemrecht in de beide vennootschappen beheerst.

d) (i) De bepalingen van de subparagrafen b) en c) van deze paragraaf zijn niet van toepassing tenzij de verkrijger van de dividenden aantoont (op verzoek van de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk bij wie hij een aanvraag heeft ingediend om de verrekening van het belastingkrediet met de door hem in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde inkomstenbelasting of de terugbetaling van het bedrag waarmee dat belastingkrediet deze inkomstenbelasting overschrijdt te bekomen) dat het aandelenbezit ter zake waarvan de dividenden werden betaald, door hem verworven werd op grond van bona fide zakelijke overwegingen of in de gewone gang van het doen van investeringen of van het beheer daarvan en dat het niet het hoofddoel of een der hoofddoelen van die verwerving was recht te verkrijgen op het belastingkrediet waarvan sprake in subparagraaf b) of subparagraaf c), naar het geval.

(ii) België mag, op of voor 30 juni van elk kalenderjaar, aan het Verenigd Koninkrijk langs diplomatieke weg, kennis geven van de beëindiging van deze subparagraaf en in dat geval houdt deze op van toepassing te zijn met betrekking tot dividenden betaald op of na 6 april van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op datgene waarin van de beëindiging kennis is gegeven.

4. De uitdrukking "dividenden" zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere rechten in vennootschappen die volgens de belastingwetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken; ze omvat eveneens met betrekking tot vennootschappen die inwoner zijn van België, niet zijnde vennootschappen op aandelen, betalingen gedaan aan vennoten van de vennootschap, bij wege van inkomsten van belegde kapitalen en, met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk, alle bestanddelen (niet zijnde interest of royalty's die op grond van de bepalingen van artikel 11 of artikel 12 van deze Overeenkomst vermindering of vrijstelling van belasting genieten) die volgens de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk en in overeenstemming met deze Overeenkomst, als winstuitdelingen van een vennootschap worden behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 of 3, naar het geval, van dit artikel zijn niet van toepassing indien de verkrijger van de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

6. Indien een vennootschap inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mag de andere overeenkomstsluitende Staat geen belasting heffen op dividenden die de vennootschap betaalt aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat, noch de nietuitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op nietuitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de nietuitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winsten of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn. De bepalingen van deze paragraaf beletten de andere Staat niet belasting te heffen op dividenden betaald uit hoofde van één aandelenbezit dat wezenlijk is verbonden met een vaste inrichting of een vaste basis die in die andere Staat door een inwoner van de eerstbedoelde Staat wordt geëxploiteerd.

Artikel 11 Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is en overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de interest.

3. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst, en uit schuldvorderingen en deposito's van welke aard ook, zomede loten van leningen en alle andere opbrengsten die met inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden worden gelijkgesteld door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, maar omvat niet inkomsten als bedoeld in artikel 10 van deze Overeenkomst.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een nijverheids of een handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd, met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

5. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald, werd aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat, met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

7. Bepalingen in de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat die slechts betrekking hebben op interest betaald aan een vennootschap die geen inwoner is, zijn niet van kracht in zoverre zij voorschrijven dat zodanige interest, betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, wordt aangemerkt als een uitdeling door de vennootschap die de interest betaalt. De voorgaande zin is niet van toepassing op interest die wordt betaald aan een vennootschap van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan meer dan 50 percent van het stemrecht, onmiddellijk of middellijk, wordt beheerst door een persoon of door personen die inwoner zijn van de andere overeenkomstsluitende Staat.

Artikel 12 Royalty's

1. Royalty's verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap (daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio en televisie), van een octrooi, een fabrieks of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een nijverheids of een handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed

uit hoofde waarvan de royalty 's verschuldigd zijn, met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

4. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 van deze Overeenkomst die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, van schepen die dienen tot het vervoer in de binnenwateren of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3 van dit artikel zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Nietzelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 van deze Overeenkomst zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden een totaal van 183 dagen niet te boven gaan; en

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die niet inwoner van de andere Staat is; en

c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of van een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of een luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, of aan boord van een schip dat dient voor het vervoer in de binnenwateren, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Tantièmes

Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van enig ander soortgelijk orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast. De beloningen die een beheerder van een vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van beheer of van technische aard zijn overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van deze Overeenkomst belastbaar, alsof het ging om beloningen betaald aan een werknemer ter zake van een dienstbetrekking en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17 Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 van deze Overeenkomst mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van

de artikelen 7, 14 en 15 van deze Overeenkomst worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen uit werkzaamheden die een artiest in een overeenkomstsluitende Staat verricht indien het bezoek aan die Staat voor een wezenlijk deel wordt gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of van een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 18 Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 1 van deze Overeenkomst zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. Beloningen, met inbegrip van pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, mogen in die Staat worden belast. Deze bepaling is niet van toepassing indien de verkrijger van die inkomsten een onderdaan is van de andere overeenkomstsluitende Staat zonder eveneens onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

2. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 van deze Overeenkomst zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 Studenten

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is, of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie- of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 Werkzaamheden buitengaats

1. Niettegenstaande enige andere bepaling van deze Overeenkomst zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing indien in een overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitengaats worden verricht in verband met de exploitatie of exploitatie van de in die Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen (in dit artikel te noemen "werkzaamheden buitengaats").

2. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat die in de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht wordt, onder voorbehoud

van paragraaf 3 van dit artikel, geacht in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.

3. Winst uit het vervoer van voorraden of personeel door een schip of een luchtvaartuig naar een plaats waar werkzaamheden buitengaats worden verricht, of uit de exploitatie van sleepboten, duwboten of kettingsleepboten in verband met die werkzaamheden, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die, in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard, in de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht die werkzaamheden te verrichten vanuit een vaste basis in de andere Staat.

5. a) Onder voorbehoud van de subparagrafen b) en c) van deze paragraaf zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats in de andere overeenkomstsluitende Staat, in zoverre als de diensten in de andere overeenkomstsluitende Staat buitengaats worden verricht, slechts in die andere Staat belastbaar.

b) Onder voorbehoud van subparagraaf c) van deze paragraaf, zijn salarissen, lonen en soortgelijke beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat betrokken is bij het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats waar werkzaamheden buitengaats worden verricht, of ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een sleepboot, duwboot of kettingsleepboot in verband met deze werkzaamheden, slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

c) De subparagrafen a) en b) van deze paragraaf zijn slechts van toepassing, indien aan de hand van voor de bevoegde autoriteiten van de andere overeenkomstsluitende Staat afdoende bewijsstukken wordt aangetoond, dat belasting is betaald in de overeenkomstsluitende Staat die het uitsluitende recht heeft van de in de subparagrafen a) en b) bedoelde beloningen belasting te heffen. Anderszins zijn de nationale wetgevingen van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingheffing over die beloningen van toepassing en wordt eventuele dubbele belasting overeenkomstig artikel 23 van deze Overeenkomst vermeden.

Artikel 22 Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, en niet zijnde inkomsten betaald uit trusts, slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 van dit artikel is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2 van deze Overeenkomst, indien de genietster van de inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert, met die vaste inrichting of vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

Artikel 23 Vermijding van dubbele belasting

1. Met inachtneming van de bepalingen van de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk die betrekking hebben op de verrekening van belasting die in een gebied buiten het Verenigd Koninkrijk verschuldigd is met belasting van het Verenigd Koninkrijk (zoals deze eventueel kan worden gewijzigd, zonder dat het algemene beginsel van het hiernavolgende mag worden aangetast) :

a) wordt de Belgische belasting, die volgens de Belgische wetgeving en in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst, hetzij rechtstreeks, hetzij door inhouding, verschuldigd is ter zake van winst, inkomsten of belastbare voordelen uit bronnen in België (met uitzondering, in het geval van dividend, van belasting die verschuldigd is ter zake van de winst waaruit het dividend is betaald), verrekend met elke belasting van het Verenigd Koninkrijk, berekend op dezelfde winst, dezelfde inkomsten of dezelfde belastbare voordelen als die waarop de Belgische belasting is berekend;

b) met betrekking tot inkomsten niet zijnde interest van leningen verkregen uit een Belgische vennootschap (niet zijnde een vennootschap op aandelen) door een vennoot van die vennootschap, wordt bij de verrekening rekening gehouden met de Belgische belasting verschuldigd over die inkomsten, ongeacht of zij ten name van de vennootschap of van de vennoot is geheven, indien :

- (i) de vennoot een onbeperkt aansprakelijk vennoot van de vennootschap is, of
- (ii) de vennoot een vennootschap is die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk en tenminste 10 percent van het kapitaal (niet zijnde geleend kapitaal) van de Belgische vennootschap bezit;

c) met betrekking tot dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van België aan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde vennootschap die onmiddellijk of middellijk ten minste 10 percent van het stemrecht in de Belgische vennootschap beheerst, wordt (naast de Belgische belasting die op grond van subparagraaf a) van deze paragraaf wordt verrekend) ook de Belgische belasting verrekend die door de vennootschap verschuldigd is ter zake van de winst waaruit die dividenden zijn betaald.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die in het Verenigd Koninkrijk mogen worden belast ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, met uitzondering van die van artikel 10, paragraaf 2, artikel 11, paragrafen 2 en 6 en artikel 12, paragraaf 4, stelt België deze inkomsten vrij van belasting maar, om het bedrag van de belasting over het overige inkomen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien de inkomsten in kwestie niet waren vrijgesteld.

b) Indien een inwoner van België uit bronnen in het Verenigd Koninkrijk :

- (i) dividenden verkrijgt als bedoeld in artikel 10, paragraaf 2 of paragraaf 3 van deze Overeenkomst, die niet vrijgesteld zijn van Belgische belasting overeenkomstig subparagraaf c) van deze paragraaf,
- (ii) interest verkrijgt als bedoeld in artikel 11, paragraaf 2 of paragraaf 6 van deze Overeenkomst, en
- (iii) royalty's verkrijgt als bedoeld in artikel 12, paragraaf 4 van deze Overeenkomst, wordt het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting waarin de Belgische

wetgeving voorziet, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving, verrekend met de Belgische belasting over die inkomsten.

c) Indien een vennootschap die inwoner is van België aandelen of delen in eigendom bezit van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk, worden de dividenden die uit hoofde van die aandelen aan de eerstgenoemde vennootschap worden betaald en die niet onderworpen zijn aan de in artikel 10, paragraaf 5 van deze Overeenkomst omschreven regeling, in België vrijgesteld van de in artikel 2, paragraaf 1, b), (ii) van deze Overeenkomst bedoelde belasting, in zoverre als vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen inwoners van België zouden zijn.

d) Indien verliezen van een Belgische onderneming, die toe te rekenen zijn aan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde vaste inrichting, voor de belastingheffing van die onderneming in België in overeenstemming met de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winsten van die onderneming werden gebracht, is de vrijstelling, bedoeld in subparagraaf a) van deze paragraaf, in België niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend, in zoverre als deze winsten ook in het Verenigd Koninkrijk van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen.

3. Voor de toepassing van dit artikel worden baten of bezoldigingen ter zake van in een overeenkomstsluitende Staat verrichte persoonlijke diensten (met inbegrip van die van vrije beroepen) beschouwd als inkomsten afkomstig uit bronnen in die Staat en worden de diensten van een natuurlijke persoon die zijn diensten volledig of hoofdzakelijk verricht aan boord van een schip of een luchtvaartuig dat door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat wordt geëxploiteerd, beschouwd als in die Staat te zijn verricht.

Artikel 24 Nondiscriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

3. De bepalingen van dit artikel mogen niet als dusdanig worden uitgelegd dat zij België beletten :

a) het totale bedrag van de winsten die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting in België van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk of van een vereniging die haar plaats van werkelijke leiding in het Verenigd Koninkrijk heeft, aan de belasting te onderwerpen tegen het belastingtarief dat door de Belgische wetgeving is bepaald; dit tarief mag echter niet hoger zijn dan het maximumtarief dat van toepassing is op het geheel of een deel van de winsten van vennootschappen die inwoner zijn van België;

b) roerende voorheffing te heffen van dividenden uit een deelneming die wezenlijk is verbonden met een in België gevestigde vaste inrichting of vaste basis van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk of van een vereniging die haar

plaats van werkelijke leiding in het Verenigd Koninkrijk heeft en als een rechtspersoon in België belastbaar is.

4. Geen enkele bepaling van dit artikel mag aldus worden uitgelegd datzij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten of andere persoonlijke omstandigheden te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

5. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 6, of artikel 12, paragraaf 4 van deze Overeenkomst van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

6. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verbandhoudende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verbandhoudende verplichtingen, waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

7. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst, in onderlinge overeenstemming op te lossen. Ze kunnen ook onderling overleg plegen om maatregelen te overwegen ter bestrijding van oneigenlijk gebruik van de bepalingen van de Overeenkomst.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande paragrafen te bereiken en om de bepalingen van de Overeenkomst ten uitvoer te leggen.

Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst of aan de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst, alsmede om het ontgaan van belasting te voorkomen. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechtelijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissingen in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels, bedrijfs, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27 Leden van diplomatieke zendingen of permanente vertegenwoordigingen en van consulaire posten

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen, permanente vertegenwoordigingen en consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkerenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op leden van diplomatieke zendingen, permanente vertegenwoordigingen of consulaire posten van een derde Staat, indien deze in de overeenkomstsluitende Staat verblijven en in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen zijn onderworpen als de inwoners van die Staat.

Artikel 28 Diverse bepalingen

1. Indien krachtens enige bepaling van deze Overeenkomst, vermindering of vrijstelling van Belgische belasting over inkomsten uit Belgische bronnen wordt verleend en een natuurlijke persoon, ingevolge de in het Verenigd Koninkrijk geldende wetgeving, ter zake van deze inkomsten niet voor het totale bedrag aan belasting is onderworpen, doch slechts voor het

bedrag ervan dat naar het Verenigd Koninkrijk is overgemaakt of aldaar is ontvangen, wordt de vermindering of de vrijstelling die België ingevolge de Overeenkomst moet verlenen slechts toegepast op het gedeelte van de inkomsten dat naar het Verenigd Koninkrijk is overgemaakt of aldaar is ontvangen.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 4 van dit artikel hebben natuurlijke personen die inwoner van België zijn voor de belastingheffing in het Verenigd Koninkrijk recht op dezelfde persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen als niet in het Verenigd Koninkrijk wonende Britse onderdanen.

3. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 4 van dit artikel hebben natuurlijke personen die inwoner van het Verenigd Koninkrijk zijn voor de belastingheffing in België recht op dezelfde aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen als niet in België wonende Belgische onderdanen.

4. Geen enkele bepaling van deze Overeenkomst verleent aan een natuurlijke persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en wiens uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstige inkomsten uitsluitend bestaan uit dividenden, interesten of royalty's (of uitsluitend uit een samenstel daarvan), voor de belastingheffing in die andere Staat enig recht op de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen als bedoeld in de paragrafen 2 en 3 van dit artikel.

5. De bepalingen van de Overeenkomst beperken niet de belastingheffing, in overeenstemming met de Belgische wetgeving, van een vennootschap die inwoner is van België, in het geval van inkoop van eigen aandelen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

6. De bepalingen van de Overeenkomst mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij op enigerlei wijze de vrijstellingen, verminderingen, aftrekkingen, verrekeningen of andere tegemoetkomingen beperken waarin de wetgeving van een van de overeenkomstsluitende Staten voor de vaststelling van de in die Staat verschuldigde belasting thans voorziet of later zou voorzien.

Artikel 29 Inwerkingtreding

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst wettelijk vereiste procedures. De Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag na de datum van de laatste van deze kennisgevingen en zal toepassing vinden :

a) in het Verenigd Koninkrijk :

- (i) op de inkomstenbelasting en de vermogenswinstbelasting, voor elk belastingjaar dat aanvangt op of na 6 april,
- (ii) op de vennootschapsbelasting, voor elk financieel jaar dat aanvangt op of na 1 april, en
- (iii) op de belasting op de winsten uit de winning van aardolie, voor elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari, van het kalenderjaar onmiddellijk volgend op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;

b) In België :

- (i) op alle bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar zijn gesteld op of na 1 januari, en

(ii) op alle andere dan bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten van elk belastbaar tijdperk dat eindigt op of na 31 december, van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

2. De Overeenkomst tussen Hare Britse Majesteit voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Zijne Majesteit de Koning der Belgen tot voorkoming van dubbele belasting en belastingvermijding inzake inkomstenbelastingen ondertekend te Londen op 29 augustus 1967 zal een einde nemen en niet meer van toepassing zijn met betrekking tot de belastingen van elk tijdperk waarvoor deze Overeenkomst met betrekking tot die belastingen, in overeenstemming met paragraaf 1 van dit artikel toepassing vindt.

Artikel 30 Beëindiging

1. Deze Overeenkomst blijft van kracht tot ze door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd. Elke overeenkomstsluitende Staat kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van elk kalenderjaar na het verstrijken van een tijdperk van 5 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van de beëindiging kennis te geven. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

a) in het Verenigd Koninkrijk :

- (i) op de inkomstenbelasting en op de vermogenswinstbelasting, voor elk belastingjaar dat aanvangt op of na 6 april,
- (ii) op de vennootschapsbelasting, voor elk financieel jaar dat aanvangt op of na 1 april, en
- (iii) op de belastingen op de winsten uit de winning van aardolie, voor elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan;

b) in België :

- (i) op alle bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar zijn gesteld op of na 1 januari, en
- (ii) op alle andere dan bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten van elk belastbaar tijdperk dat eindigt op of na 31 december van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan.

2. De beëindiging van deze Overeenkomst leidt niet tot het herleven van verdragen of akkoorden die door deze Overeenkomst of door vroeger tussen de overeenkomstsluitende Staten gesloten verdragen zijn beëindigd.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectievelijke Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 1 juni 1987 in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België :
Leo TINDEMANS

Voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :
Peter Charles PETRIE

:

VERTALING

PROTOCOL TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN DE REGERING
VAN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-
IERLAND EN DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË TOT HET
VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET
ONTGAAN VAN BELASTING NAAR HET INKOMEN EN NAAR
VERMOGENSWINSTEN, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 1 JUNI 1987

De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Regering van het Koninkrijk België,

Wensende de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting naar het inkomen en naar vermogenswinsten, ondertekend te Brussel op 1 juni 1987 (hierna te noemen “de Overeenkomst”), te wijzigen,

Zijn het volgende overeengekomen :

ARTIKEL I

De tekst van artikel 2 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- “1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.*
- 2. Als belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.*
- 3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :*
 - (a) in het Verenigd Koninkrijk:*
 - (i) de inkomstenbelasting;*
 - (ii) de vennootschapsbelasting;*
 - (iii) de vermogenswinstbelasting;*
 - (iv) de belasting op inkomsten uit de winning van aardolie;*
(hierna te noemen “belasting van het Verenigd Koninkrijk”);
 - (b) in België :*
 - (i) de personenbelasting;*
 - (ii) de vennootschapsbelasting;*
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;*
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;*
met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen;
(hierna te noemen “Belgische belasting”).
- 4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun belastingwetten zijn aangebracht.”*

ARTIKEL II

1. De tekst van artikel 3, paragraaf 1, (i) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“(i) betekent de uitdrukking “internationaal verkeer” elk vervoer door een schip, een luchtvaartuig of een weg- of spoorvoertuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip, het luchtvaartuig of het weg- of spoorvoertuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;”

2. De tekst van artikel 3, paragraaf 1, (j) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“(j) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit” :

(i) in het Verenigd Koninkrijk, de “Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs” of hun bevoegde vertegenwoordiger; en

(ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;”

3. De hiernavolgende subparagraaf (l) wordt opgenomen in artikel 3, paragraaf 1 van de Overeenkomst:

“(l) betekent de uitdrukking “pensioenstelsel” elk plan, stelsel, fonds, trust of andere regeling die in een overeenkomstsluitende Staat is gevestigd:

(i) voor zover het pensioenuitkeringen beheert of verschaft of inkomsten verwerft ten voordele van één of meer van dergelijke regelingen, en

(ii) op voorwaarde dat het ofwel:

A) wat België betreft, een naar Belgisch recht opgerichte entiteit is, met inbegrip van pensioenfondsen, of een pensioenstelsel dat door middel van een verzekeringsmaatschappij is geregeld, die wordt gereguleerd door de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen of die geregistreerd is bij de Belgische belastingadministratie; of

B) wat het Verenigd Koninkrijk betreft, een pensioenstelsel is (niet zijnde een socialezekerheidsstelsel) dat geregistreerd is onder Deel 4 van de “Finance Act 2004”, met inbegrip van pensioenfondsen of pensioenstelsels die geregeld zijn door middel van verzekeringsmaatschappijen en “unit trusts” wanneer de deelnemers(“unit holders”) uitsluitend pensioenstelsels zijn.

De bevoegde autoriteiten kunnen overeenkomen om onder het bovenstaande pensioenstelsels op te nemen die op economisch of wettelijk vlak identiek of in wezen gelijksoortig van aard zijn.”

ARTIKEL III

1. De tekst van artikel 4 , paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in een overeenkomstsluitende Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.”

2. De hiernavolgende paragraaf 5 wordt opgenomen in artikel 4 van de Overeenkomst:

“5. De uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” omvat:

- (a) een pensioenstelsel dat in die Staat is opgericht; en*
- (b) een organisatie zonder winstbejag die inwoner is van die Staat en uitsluitend voor godsdienstige, liefdadige, wetenschappelijke, culturele of opvoedkundige doeleinden (of voor meer dan één van die doeleinden) is opgericht en werkzaam is, niettegenstaande het geheel van of een gedeelte van zijn inkomsten of voordelen van belasting kan vrijgesteld zijn ingevolge de interne wetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL IV

Artikel 8 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“Artikel 8**Zeevaart en luchtvaart**

1. *Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts in die Staat belastbaar.*
2. *De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.”*

ARTIKEL V

De tekst van artikel 10 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- “1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.*
- 2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de dividenden.*
- 3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden :*
 - (a) een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;*
 - (b) een pensioenstelsel is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat zulke dividenden niet voortkomen uit het uitoefenen van een bedrijf door het pensioenstelsel of met behulp van een afhankelijke onderneming.*
- 4. Dividenden die worden betaald uit inkomsten (met inbegrip van voordelen) die rechtstreeks of onrechtstreeks uit onroerende goederen in de betekenis van artikel 6 van deze Overeenkomst worden behaald door een “investment vehicle” die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat van wie de inkomsten uit zulke onroerende goederen van belasting is vrijgesteld en die het grootste deel van die inkomsten jaarlijks uitkeert, mogen niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 2 en 3, (a) van dit artikel mogen, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 2 en 3, (a) van dit artikel, eveneens in die Staat overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast.*

De bepalingen van de paragrafen 2, 3 en 4 van dit artikel laten onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.
- 5. De uitdrukking “dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede alle andere bestanddelen die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten uit aandelen.*

6. *De bepalingen van de paragrafen 1, 2, 3 en 4 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.*
7. *Indien een vennootschap inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mag de andere overeenkomstsluitende Staat geen belasting heffen van dividenden die de vennootschap betaalt aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn. De bepalingen van deze paragraaf beletten die andere Staat niet belasting te heffen van dividenden betaald uit hoofde van een aandelenbezit dat wezenlijk is verbonden met een vaste inrichting of een vaste basis die in die andere Staat door een inwoner van de eerstbedoelde Staat wordt geëxploiteerd.*
8. *Er zal geen vermindering of vrijstelling op grond van dit artikel worden verleend indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van de aandelen of andere rechten uit hoofde waarvan het dividend is betaald, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van het creëren of overdragen van die aandelen of andere rechten.”*

ARTIKEL VI

De tekst van artikel 11 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- “1. *Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.*
2. *Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.*
3. *Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om :*
 - (a) *interest betaald uit hoofde van een lening van welke aard ook die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming aan een andere onderneming;*

- (b) *interest betaald aan een pensioenstelsel op voorwaarde dat zulke interest niet afkomstig is uit het uitoefenen van een bedrijf door het pensioenstelsel of met behulp van een afhankelijke onderneming;*
 - (c) *interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, aan één van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan of aan een openbare entiteit.*
- 4. *De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten, maar de uitdrukking omvat geen boeten voor laattijdige betaling noch inkomsten die worden behandeld in artikel 10 van deze Overeenkomst.*
- 5. *De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.*
- 6. *Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is of een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting of vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis gevestigd is.*
- 7. *Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.*
- 8. *Er zal geen vermindering of vrijstelling op grond van dit artikel worden verleend indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is betaald, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van het creëren of overdragen van die schuldvordering."*

ARTIKEL VII

1. De tekst van artikel 12, paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

 “1. Royalty’s die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende Staat zijn en waarvan de uiteindelijk gerechtigde een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat is, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.”
2. De hiernavolgende paragrafen 5 en 6 worden opgenomen in artikel 12 van de Overeenkomst:

 “5. Royalty’s worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is of een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty’s, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty’s worden betaald is aangegaan, en die royalty’s ten laste komen van die vaste inrichting of vaste basis, worden die royalty’s geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis gevestigd is.

 6. Er zal geen vermindering of vrijstelling op grond van dit artikel worden verleend indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van de rechten uit hoofde waarvan de royalty’s zijn betaald, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van het creëren of overdragen van die rechten.”

ARTIKEL VIII

De tekst van artikel 13, paragraaf 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- “3. Voordelen verkregen door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.”*

ARTIKEL IX

1. De tekst van artikel 15, paragraaf 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel zijn beloningen die door een inwoner zijn verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, een luchtvaartuig of een spoor- of wegvoertuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.”

2. De hiernavolgende paragraaf 4 wordt opgenomen in artikel 15 van de Overeenkomst:

“4. Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De werkzaamheid wordt daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek in die Staat aanwezig is voor het uitoefenen van de werkzaamheid, ongeacht de plaats waar de arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, de woonplaats van de werkgever of van de persoon die de beloningen betaalt, de plaats of het tijdstip van betaling van de beloningen, of de plaats waar de resultaten van het werk van de werknemer worden geëxploiteerd. Indien een werkzaamheid daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend, mag slechts het gedeelte van de beloningen dat aan die werkzaamheid kan worden toegerekend in die Staat worden belast.”

ARTIKEL X

Artikel 16 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

***“Artikel 16
Vennootschapsleiding***

1. *Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast. Deze paragraaf is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap .*
2. *Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van dit artikel van toepassing is verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter*

zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap – niet zijnde een vennootschap op aandelen – die inwoner is van België, mogen worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van deze Overeenkomst alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.”

ARTIKEL XI

De tekst van artikel 18 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19,

- (a) zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald zijn aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar;*
- (b) indien pensioenen en andere soortgelijke beloningen in het kader van een pensioenstelsel evenwel voor het eerst werden toegekend of betaald vóór 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het eerste Protocol bij deze Overeenkomst in werking is getreden, zijn alle betalingen in het kader van dat stelsel slechts in die andere Staat belastbaar.”*

ARTIKEL XII

De tekst van artikel 19 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- “1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.*
- b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is die onderdaan is van die Staat.*
- 2. a) Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks,*

hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, worden betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, slechts in die Staat belastbaar.

- b) *Die pensioenen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.*
3. *De bepalingen van de artikelen 15, 16, 17 en 18 zijn van toepassing op lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een bedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.”*

ARTIKEL XIII

1. In artikel 21, paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt het woord “*hun*” vóór de woorden “*in die Staat gelegen natuurlijke rijkdommen*” weggelaten.
2. De tekst van artikel 21, paragraaf 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“3. *Winst die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt behaald uit het vervoer van voorraden of personeel door een schip of luchtvaartuig naar een plaats waar werkzaamheden buitengaats worden verricht, of uit de exploitatie van sleepboten, duwboten of kettingsleepboten in verband met die werkzaamheden, is slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.*”
3. De tekst van artikel 21, paragraaf 5, (b) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

“(b) *Onder voorbehoud van subparagraaf (c) van deze paragraaf, zijn salarissen, lonen en soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat betrokken is bij het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats waar werkzaamheden buitengaats worden verricht, of ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een sleepboot, duwboot of kettingsleepboot in verband met deze werkzaamheden, slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.*”

ARTIKEL XIV

De volgende paragrafen 3, 4 en 5 worden opgenomen in artikel 22 van de Overeenkomst:

- “3. *Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat niet zijnde inkomsten betaald uit trusts, die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, en die afkomstig zijn uit de andere overeenkomstsluitende Staat, eveneens in die andere Staat worden belast indien deze bestanddelen in de eerstbedoelde Staat niet effectief zijn belast. Een bestanddeel van het inkomen is effectief belast wanneer het begrepen is in de bruto belastbare grondslag waarop de belasting berekend wordt.*
4. *Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de in paragraaf 1 bedoelde inwoner en een andere persoon of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de in die paragraaf bedoelde inkomsten hoger is dan het (eventuele) bedrag dat zonder zulk een verhouding door hen zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige toepasselijke bepalingen van deze Overeenkomst.*
5. *Er zal geen vermindering of vrijstelling op grond van dit artikel worden verleend indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van de rechten uit hoofde waarvan de inkomsten zijn betaald, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van het creëren of overdragen van die rechten.”*

ARTIKEL XV

1. De tekst van artikel 23, paragrafen 2 en 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :
- “2. *In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:*
- (a) *Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in het Verenigd Koninkrijk zijn belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.*
- (b) *De vrijstelling waarin subparagraaf (a) van deze paragraaf voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden behandeld en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding gelegen is in het Verenigd Koninkrijk en die niet als dusdanig werd belast in het Verenigd Koninkrijk, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in zulke entiteit, door het Verenigd Koninkrijk is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als*

dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.

- (c) De in de subparagrafen (a) en (b) gebruikte uitdrukking “belast” betekent dat het bestanddeel van het inkomen onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaalgezien van toepassing is op zulk bestanddeel overeenkomstig de belastingwetgeving van het Verenigd Koninkrijk.*
- (d) Niettegenstaande de bepalingen van subparagrafen (a) en (b) van deze paragraaf en van elke andere bepaling van de Overeenkomst houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagrafen (a) en (b) vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.*
- (e) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven belasting van het Verenigd Koninkrijk in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.*
- (f) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.*
- (g) Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van het Verenigd Koninkrijk dividenden verkrijgt die deel uitmaken van haar samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die niet vrijgesteld zijn van de vennootschapsbelasting overeenkomstig subparagraaf (f) van deze paragraaf, vermindert België de Belgische belasting met betrekking tot die dividenden met de belasting van het Verenigd Koninkrijk die overeenkomstig artikel 10 van deze Overeenkomst werd geheven van die dividenden en met de belasting van het Verenigd Koninkrijk die werd geheven van de winst waaruit die dividenden worden betaald. Dit in mindering te brengen bedrag mag het deel van de Belgische belasting dat evenredig betrekking heeft op die dividenden, niet te boven gaan.*
- (h) Indien verliezen van een Belgische onderneming die kunnen worden toegerekend aan een in het Verenigd Koninkrijk gelegen vaste inrichting, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die*

onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf (a) van deze paragraaf in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die vaste inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in het Verenigd Koninkrijk van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.

3. *Voor de toepassing van paragraaf 1 van dit artikel worden winst, inkomsten en vermogenswinsten die in het bezit zijn van een inwoner van het Verenigd Koninkrijk en die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, geacht afkomstig te zijn uit bronnen in België.*
4. *Er zal geen vermindering of vrijstelling op grond van dit artikel worden verleend indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij een stelsel of een regeling in het kader waarvan de vermindering of de vrijstelling wordt gevraagd, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van dat stelsel of die regeling.”*
2. Vanaf het moment dat de wet van het Verenigd Koninkrijk die voorziet in belastingvrijstelling van bepaalde buitenlandse dividenden in werking treedt, zal het Verenigd Koninkrijk, niettegenstaande de bepalingen van artikel 23, paragraaf 1 van de Overeenkomst, de dubbele belasting op zulke dividenden in overeenstemming met die wet opheffen.

ARTIKEL XVI

De tekst van artikel 24, paragraaf 5 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “5. *Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7 of 8, artikel 12, paragraaf 4 of 6, of artikel 22, paragraaf 4 of 5, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald.”*

ARTIKEL XVII

1. De volgende tweede zin wordt toegevoegd aan het einde van artikel 25, paragraaf 2 van de Overeenkomst:

“Elke overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.”

2. De volgende paragraaf 5 wordt opgenomen in artikel 25 van de Overeenkomst:

“5. Wanneer,

- (a) een persoon overeenkomstig paragraaf 1 van dit artikel een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem hebben geleid tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, en
- (b) de bevoegde autoriteiten er binnen een termijn van twee jaar nadat het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, niet in slagen om met betrekking tot dat geval overeenstemming te bereiken ingevolge paragraaf 2

worden, indien de persoon daarom verzoekt binnen een termijn van twee jaar vanaf de eerste dag vanaf dewelke arbitrage kan worden gevraagd, alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon binnen een termijn van drie maanden vanaf de mededeling van de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd, aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat meedeelt dat hij die overeengekomen regeling niet aanvaardt, is de beslissing na arbitrage bindend voor beide overeenkomstsluitende Staten en wordt ze uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van die Staten voorziet. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze paragraaf.”

ARTIKEL XVIII

De tekst van artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit waarvan kan worden verwacht dat ze relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*
- 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
- 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :*
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
- 4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is verrat, is onderworpen aan de beperkingen*

waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL XIX

1. De tekst van artikel 28, paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“1. Niettegenstaande enige andere bepaling van deze Overeenkomst wordt de vermindering van belasting waarin de Overeenkomst voorziet, niet verleend door een overeenkomstsluitende Staat aan een natuurlijke persoon ter zake van inkomsten uit bronnen binnen die overeenkomstsluitende Staat indien de natuurlijke persoon in de andere overeenkomstsluitende Staat slechts aan belasting onderworpen is ter zake van het bedrag van zijn inkomsten dat naar die andere overeenkomstsluitende Staat is overgemaakt of aldaar is ontvangen, en niet ter zake van het volledige bedrag van zijn wereldwijde inkomsten. Indien de inkomsten van die natuurlijke persoon die niet naar die andere Staat zijn overgemaakt of aldaar zijn ontvangen evenwel minder bedragen dan 2.000 £ (of de tegenwaarde daarvan in euro) in een belastingjaar, verleent eerstgenoemde Staat de vermindering van belasting waarin de Overeenkomst voorziet met betrekking tot inkomsten die naar de andere overeenkomstsluitende Staat zijn overgemaakt of aldaar zijn ontvangen.”

2. De volgende paragraaf 7 wordt toegevoegd aan artikel 28 van de Overeenkomst:

“7. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de voorwaarden bepalen volgens dewelke een instelling voor collectieve belegging die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en in die Staat niet als dusdanig aan belasting onderworpen is, en die dividenden of interest verkrijgt die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, voor de toepassing van de Overeenkomst op dergelijke inkomsten wordt behandeld als een natuurlijke persoon die inwoner is van de overeenkomstsluitende Staat waarin zij gevestigd is en als de uiteindelijk gerechtigde tot de inkomsten die zij verkrijgt.”

ARTIKEL XX

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de voor de inwerkingtreding van dit Protocol wettelijk vereiste procedures. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen.
2. De bepalingen van het Protocol zullen van toepassing zijn:
 - (a) in het Verenigd Koninkrijk:
 - (i) op de inkomstenbelasting en de vermogenswinstbelasting, voor elk aanslagjaar dat aanvangt op of na 6 april van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt;
 - (ii) op de vennootschapsbelasting, voor elk financieel jaar dat aanvangt op of na 1 april van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt;
 - (iii) op de belasting op de winst uit de winning van aardolie, voor elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt;
 - (b) in België:
 - (i) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari; en
 - (ii) op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten van elk belastbaar tijdperk dat eindigt op of na 31 december;
van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt.

ARTIKEL XXI

Dit Protocol, dat een integrerend deel uitmaakt van de Overeenkomst, blijft van kracht zolang de Overeenkomst van kracht blijft en is van toepassing zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te *Parijs*..... op *24 juni 2009*....., in de Engelse taal.

VOOR DE REGERING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND:

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE:

**PROTOCOL AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE
GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE
GOVERNMENT OF OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL GAINS, SIGNED AT
BRUSSELS ON 1 JUNE 1987**

The Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

Desiring to amend the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains, signed at Brussels on 1 June 1987 (hereinafter referred to as "the Convention"),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

The text of Article 2 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in the United Kingdom:

(i) the income tax;

(ii) the corporation tax;

(iii) the capital gains tax;

(iv) the petroleum revenue tax;

(hereinafter referred to as “United Kingdom tax”);

(b) in Belgium :

(i) the individual income tax (l'impôt des personnes physiques - de personenbelasting);

- (ii) the corporate income tax (l'impôt des sociétés - de vennootschapsbelasting);
- (iii) the income tax on legal entities (l'impôt des personnes morales - de rechtspersonenbelasting);
- (iv) the income tax on non-residents (l'impôt des non-résidents - de belasting van niet-inwoners);

including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments;

(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws."

ARTICLE II

1. The text of paragraph 1, (i) of Article 3 of the Convention is deleted and replaced by the following:

"(i) the term "international traffic" means any transport by a ship, an aircraft or a road or railway vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft or road or railway vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;"

2. The text of paragraph 1, (j) of Article 3 of the Convention is deleted and replaced by the following:

"(j) the term "competent authority" means:

- (i) in the United Kingdom, the Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs or their authorised representative; and
- (ii) in Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;"

3. The following sub-paragraph (l) is inserted in paragraph 1 of Article 3 of the Convention:

"(l) the term "pension scheme" means any plan, scheme, fund, trust or other arrangement established in a Contracting State:

- (i) to the extent that it is operated to administer or provide pension or retirement benefits or to earn income for the benefit of one or more such arrangements, and
- (ii) provided that it is either:
 - A) in the case of Belgium, an entity, including pension funds, or a pension scheme arranged through an insurance company, that is organised under Belgian law and is regulated by the Banking, Finance and Insurance Commission or registered with the Belgian tax Administration; or
 - B) in the case of the United Kingdom, a pension scheme (other than a social security scheme) registered under Part 4 of the Finance Act 2004, including pension funds or pension schemes arranged through insurance companies and unit trusts where the unit holders are exclusively pension schemes.

The competent authorities may agree to include in the above, pension schemes of identical or substantially similar economic or legal nature.”

ARTICLE III

1. The text of paragraph 1 of Article 4 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. However, this term does not include any person who is liable to tax in a Contracting State in respect only of income from sources in that State.”

2. The following paragraph 5 is inserted in Article 4 of the Convention:

“5. The term “resident of a Contracting State” includes:

- (a) a pension scheme established in that State; and
- (b) a non-profit organisation that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural or educational purposes (or for more than one of those purposes) which is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.”

ARTICLE IV

Article 8 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“Article 8

Shipping and Air Transport

- “1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.”

ARTICLE V

The text of Article 10 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- “1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is:
 - (a) a company which is a resident of the other Contracting State and which holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, shares representing directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) a pension scheme which is a resident of the other Contracting State, provided that such dividends are not derived from the carrying on of a business by the pension scheme or through an associated enterprise.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, (a) of this Article, dividends paid out of income (including gains) derived directly or indirectly from immovable property within the meaning of Article 6 of this Convention by an investment vehicle resident of a Contracting State whose income from such immovable property is exempt from tax and which distributes most of that income annually may also be taxed in that State and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the

dividends.

The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as any other item which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the paying company is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

7. Where a company is a resident of a Contracting State, the other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company to a resident of the first-mentioned State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State. The provisions of this paragraph shall not prevent that other State from taxing dividends related to a holding which is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base operated in that other State by a resident of the first-mentioned State.

8. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment."

ARTICLE VI

The text of Article 11 of the Convention is deleted and replaced by the following:

"1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is:

- (a) interest paid in respect of a loan of any nature granted or a credit extended by an enterprise to another enterprise;
- (b) interest paid to a pension scheme, provided that such interest is not derived from the carrying on of a business by the pension scheme or through an associated enterprise;
- (c) interest paid to the other Contracting State, to one of its political subdivisions or local authorities or to a public entity.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include penalty charges for late payment or income dealt with in Article 10 of this Convention.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention."

8. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.”

ARTICLE VII

1. The text of paragraph 1 of Article 12 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.”

2. The following paragraphs 5 and 6 are inserted in Article 12 of the Convention:

“5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.”

ARTICLE VIII

The text of paragraph 3 of Article 13 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.”

ARTICLE IX

1. The text of paragraph 3 of Article 15 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a

ship, an aircraft or a road or railway vehicle operated in international traffic, shall be taxable only in that State.”

2. The following paragraph 4 is inserted in Article 15 of the Convention:

“4. An employment is exercised in a Contracting State when the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that State. The activity is effectively carried on in a Contracting State when the employee is physically present in that State for carrying on the activity, irrespective of the place in which the contract of employment was made, the residence of the employer or of the person paying the remuneration, the place or time of payment of the remuneration, or the place where the results of the employee’s work are exploited. If an activity is effectively carried on in a Contracting State, only that part of the remuneration that is attributable to such activity may be taxed in that State.”

ARTICLE X

Article 16 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“Article 16 Company Managers

1. Directors’ fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. This paragraph shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature to those exercised by a member of the board of directors or a similar organ of a company.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 of this Article from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his personal activity as a partner in a company, other than a company with share capital, which is a resident of Belgium, shall be taxable in accordance with the provisions of Article 15 of this Convention, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the “employer” were references to the company.”

ARTICLE XI

The text of Article 18 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“Subject to the provisions of Article 19,

- (a) pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State;
- (b) however, where pensions and other similar remuneration under a pension scheme were first credited or paid before 1 January in the calendar year next following that in which the first Protocol to this Convention entered into force, all payments under that scheme shall be taxable only in the other State.”

ARTICLE XII

The text of Article 19 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- “1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who is a national of that State.
- 2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
- 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.”

ARTICLE XIII

- 1. In paragraph 1 of Article 21 of the Convention, the word “their” is deleted before the words “natural resources situated in that State”.
- 2. The text of paragraph 3 of Article 21 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel by a ship or aircraft to a location where offshore activities are being carried on, or from the operation of tugboats or anchor handling vessels in connection with such activities, shall be taxable only in that Contracting State.”

3. The text of paragraph 5, (b) of Article 21 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“(b) Subject to sub-paragraph (c) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location where offshore activities are being carried on, or in respect of an employment exercised aboard a tugboat or anchor handling vessel in connection with such activities, shall be taxable only in that Contracting State.”

ARTICLE XIV

The following paragraphs 3, 4 and 5 are inserted in Article 22 of the Convention:

“3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State, other than income paid out of trusts, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State if these items are not effectively taxed in the first-mentioned State. An item of income is effectively taxed when it is included in the gross taxable base by reference to which the tax is computed.

4. Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph 1 and some other person, or between both of them and some third person, the amount of the income referred to in that paragraph exceeds the amount (if any) which would have been agreed upon between them in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other applicable provisions of this Convention.

5. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.”

ARTICLE XV

1. The text of paragraphs 2 and 3 of Article 23 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, which is taxed in the United Kingdom in accordance with the provisions of this Convention, Belgium shall exempt such income from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income had not been exempted.
- (b) The exemption provided for in sub-paragraph (a) of this paragraph shall also be granted with respect to income regarded as dividends under Belgian law, which is derived by a resident of Belgium from a participation in an entity that has its place of effective management in the United Kingdom, and has not been taxed as such in the United Kingdom, provided that the resident of Belgium has been taxed in the United Kingdom, proportionally to his participation in such entity, on the income out of which the income regarded as dividends under Belgian law is paid. The exempted income is the income received after deduction of the costs incurred in Belgium or elsewhere in relation to the management of the participation in the entity.
- (c) The term “taxed” used in sub-paragraphs (a) and (b) means that the item of income is subjected to the tax regime that is normally applicable to such item according to the United Kingdom tax law.
- (d) Notwithstanding the provisions of sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph and any other provision of the Convention, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels – beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with sub-paragraphs (a) and (b). These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.
- (e) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the United Kingdom tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.
- (f) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of the United Kingdom shall be exempted

from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

- (g) Where a company which is a resident of Belgium derives from a company which is a resident of the United Kingdom dividends which are included in its aggregate income for Belgian tax purposes and which are not exempted from the corporate income tax according to sub-paragraph (f) of this paragraph, Belgium shall deduct from the Belgian tax relating to such dividends the United Kingdom tax levied on such dividends in accordance with Article 10 of this Convention and the United Kingdom tax levied on the profits out of which such dividends are paid. This deduction shall not exceed that part of the Belgian tax which is proportionally relating to such dividends.
- (h) Where in accordance with Belgian law, losses of a Belgian enterprise attributable to a permanent establishment situated in the United Kingdom have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph (a) of this paragraph shall not apply in Belgium to the profits of other chargeable periods attributable to that permanent establishment to the extent that those profits have also been relieved from tax in the United Kingdom by reason of compensation for the said losses.

3. For the purposes of paragraph 1 of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of the United Kingdom which may be taxed in Belgium in accordance with the provisions of this Convention shall be deemed to arise from sources in Belgium.

4. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with a scheme or arrangement in connection with which relief is claimed to take advantage of this Article by means of that scheme or arrangement.”

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 23 of the Convention, from the entry into force of its law providing for the exemption from tax of certain overseas dividends the United Kingdom shall eliminate double taxation on those dividends in accordance with that law.

ARTICLE XVI

The text of paragraph 5 of Article 24 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“5. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraphs 7 or 8 of Article 11, paragraphs 4 or 6 of Article 12, or paragraphs 4 or 5 of Article 22 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the

taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.”

ARTICLE XVII

1. The following second sentence is inserted at the end of paragraph 2 of Article 25 of the Convention:

“Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.”

2. The following paragraph 5 is inserted in Article 25 of the Convention:

“5. Where,

- (a) under paragraph 1 of this Article, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Convention, and
- (b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests within two years from the first day from which arbitration may be requested. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State. Unless a person directly affected by the case informs the competent authority of a Contracting State within three months from the communication of the mutual agreement that implements the arbitration decision, that he does not accept that mutual agreement, the arbitration decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.”

ARTICLE XVIII

The text of Article 26 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States,

insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws. ”

ARTICLE XIX

1. The text of paragraph 1 of Article 28 of the Convention is deleted and replaced by the following:

“1. Notwithstanding any other provision of this Convention, relief from tax provided for in the Convention shall not be granted to an individual by a Contracting State in respect of income from sources within that Contracting State if the individual is subject to tax in the other Contracting State by reference only to the amount of his income which is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount of his worldwide income. However, where the income of such individual that is not remitted to or received in that other State is less than £2,000 (or the equivalent in euro) in a tax year, the first-mentioned State shall grant the relief from tax provided for in the Convention with regard to income that is remitted to or received in the other Contracting State.”

2. The following paragraph 7 is inserted in Article 28 of the Convention:

“7. The competent authorities of the Contracting States may settle by mutual agreement the conditions under which a collective investment vehicle which is established in a Contracting State and is not liable to tax as such in that State and which receives dividends or interest arising in the other Contracting State shall be treated for purposes of applying the Convention to such income as an individual resident of the Contracting State in which it is established and as the beneficial owner of the income it receives.”

ARTICLE XX

1. Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications.

2. The provisions of the Protocol shall have effect:

(a) in the United Kingdom :

- (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force;
- (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force; and
- (iii) in respect of petroleum revenue tax, for any chargeable period

beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force;

(b) in Belgium :

- (i) in respect of taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January ; and
- (ii) in respect of taxes other than taxes due at source on income of any chargeable period ending on or after 31 December ;

in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force.

ARTICLE XXI

This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at*Paris*.....this ...*24*.....day of*June*.. 200*9*, in the English language.

**For The Government of the Kingdom
of Belgium:**

**For The Government of the United
Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland:**

